

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2017/C 293/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2017/C 293/02	Věc C-60/15 P: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 13. července 2017 – Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Právo na přístup k dokumentům v držení orgánů Evropské unie — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Výjimky z práva na přístup — Článek 4 odst. 3 první pododstavec — Ochrana rozhodovacího procesu těchto orgánů — Životní prostředí — Aarhuská úmluva — Nařízení (ES) č. 1367/2006 — Článek 6 odst. 1 — Veřejný zájem na zpřístupnění informací o životním prostředí — Informace, které německé orgány předaly Evropské komisi, týkající se zařízení nacházejících se na německém území, na něž se vztahují unijní právní předpisy o systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů — Částečné odmítnutí přístupu“	2
---------------	---	---

2017/C 293/03	Věc C-633/15: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 13. července 2017 [žádost o rozhodnutí o předběžné otázce First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Spojené království] – London Borough of Ealing v. Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs „Řízení o předběžné otázce — Daně — Daň z přidané hodnoty (DPH) — Směrnice 2006/112/ES — Osvobození poskytnutí služeb úzce souvisejících s provozováním sportu od daně — Článek 133 — Vyloučení osvobození od daně v případě možného narušení hospodářské soutěže znevýhodněním obchodních podniků prodléhajících DPH — Poskytování služeb veřejnoprávními neziskovými subjekty“	3
---------------	---	---

2017/C 293/04	Věc C-651/15 P: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 13. července 2017 – Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) a další v. Evropská komise, Evropská agentura pro chemické látky, Assogalvanica a další „Kasační opravný prostředek — Nařízení (ES) č. 1907/2006 (REACH) — Článek 58 odst. 2 — Povolování — Látky vzbuzující mimořádné obavy — Osvobození — Nařízení, kterým se mění příloha XIV nařízení (ES) č. 1907/2006 — Zahrnutí oxidu chromového na seznam látek podléhajících povolení“	3
2017/C 293/05	Věc C-701/15: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 13. července 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Itálie) – Malpensa Logistica Europa SpA v. Società Esercizi Aeroportuali SpA „Řízení o předběžné otázce — Veřejné zakázky — Doprava — Pojem ‚využívání zeměpisné oblasti za účelem poskytování zařízení letišť nebo jiných terminálů leteckým dopravcům‘ — Směrnice 2004/17/ES a 96/67/ES — Vnitrostátní právní úprava, která nevyžaduje předchozí zadávací řízení za účelem přidělení letištních prostor“ . . .	4
2017/C 293/06	Věc C-76/16: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 13. července 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Najvyššiego sūdu Slovenskej republiky – Slovensko) – INGSTEEL spol. sro, Metrostav as v. Úrad pre verejné obstarávanie „Řízení o předběžné otázce — Veřejné zakázky — Směrnice 2004/18/ES — Článek 47 odst. 1, 4 a 5 — Hospodářské a finanční předpoklady uchazeče — Směrnice 89/665/EHS a 2007/66/ES — Soudní přezkum rozhodnutí o vyloučení uchazeče z nabídkového řízení — Listina základních práv Evropské unie — Článek 47 — Právo na účinnou právní ochranu“	5
2017/C 293/07	Věc C-89/16: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 13. července 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Najvyššiego sūdu Slovenskej republiky) – Radosław Szoja v. Sociálna poisťovňa „Řízení o předběžné otázce — Uplatňování systémů sociálního zabezpečení — Migrující pracovníci — Osoba, která je činná jako zaměstnanec a osoba samostatně výdělečně činná ve dvou různých členských státech — Určení použitelných právních předpisů — Nařízení (ES) č. 883/2004 — Článek 13 odst. 3 — Nařízení (ES) č. 987/2009 — Článek 14 odst. 5b — Článek 16 — Účinky rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení — Nepřípustnost“	6
2017/C 293/08	Věc C-129/16: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 13. července 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Maďarsko) – Türkevei Tejtermelő Kft. v. Országos Környezetvédelmi és Természettudományi Főfelügyelőség „Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Články 191 a 193 SFEU — Směrnice 2004/35/ES — Použitelnost ratione materiae — Znečištění ovzduší v důsledku ilegálního spalování odpadu — Zásada ‚znečišťovatel platí‘ — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví společnou odpovědnost vlastníka pozemku, na němž došlo ke znečištění životního prostředí, a znečišťovatele“	6
2017/C 293/09	Věc C-133/16: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 13. července 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d’appel de Mons – Belgie) – Christian Ferenschild v. JPC Motor SA „Řízení o předběžné otázce — Prodej spotřebního zboží a záruka na toto zboží — Směrnice 1999/44/ES — Článek 5 odst. 1 — Záruční lhůta prodávajícího — Promlčecí lhůta — Článek 7 odst. 1 druhý pododstavec — Použité zboží — Smluvní omezení odpovědnosti prodávajícího“	7
2017/C 293/10	Věc C-151/16: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 13. července 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Lietuvos vyriausybės administracinis teismas – Litva) – „Vakarų Baltijos laivų statykla“ UAB v. Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos „Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2003/96/ES — Zdanění energetických produktů a elektřiny — Článek 14 odst. 1 písm. c) — Osvobození energetických produktů užívaných jako pohonné hmoty nebo palivo pro plavbu po vodách Evropské unie a pro výrobu elektřiny na palubě plavidla — Pohonná hmota užívaná plavidlem, aby za účelem naložení jeho prvního komerčního nákladu přeplulo z místa, kde bylo postaveno, do přístavu v jiném členském státu“	8

2017/C 293/11	Věc C-193/16: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 13. července 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia del País Vasco – Španělsko) – E v. Subdelegación del Gobierno en Álava „Řízení o předběžné otázce — Občanství Unie — Právo na volný pohyb a pobyt na území členských států — Směrnice 2004/38/ES — Článek 27 odst. 2 druhý pododstavec — Omezení práva vstupu a práva pobytu z důvodů veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví — Vyhoštění z území z důvodů veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti — Chování představující skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti — Skutečné a aktuální ohrožení — Pojem — Občan Unie s bydlištěm v hostitelském členském státě, kde si odpykává trest odnětí svobody uložený za opakované trestné činy pohlavního zneužívání nezletilých“	9
2017/C 293/12	Věc C-354/16: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 13. července 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Arbeitsgericht Verden – Německo) – Ute Kleinsteuber v. Mars GmbH „Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 2000/78/ES — Články 1, 2 a 6 — Rovné zacházení — Zákaz diskriminace na základě pohlaví — Podnikový důchod — Směrnice 97/81/ES — Rámcová dohoda o částečném pracovním úvazku — Ustanovení 4 body 1 a 2 — Způsoby výpočtu získaných nároků na důchod — Právní úprava členského státu — Rozdílné zacházení se zaměstnanci na částečný úvazek“	9
2017/C 293/13	Věc C-368/16: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 13. července 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Højesteret – Dánsko) – Assens Havn v. Navigators Management (UK) Limited „Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Příslušnost ve věcech pojištění — Vnitrostátní právní předpisy, které za určitých podmínek stanoví právo poškozené osoby podat žalobu přímo proti pojistiteli osoby, která nehodu zavinila — Ujednání o příslušnosti sjednané mezi pojistitelem a osobou, jež způsobila škodu“	10
2017/C 293/14	Věc C-388/16: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 13. července 2017 – Evropská komise v. Španělské království „Nesplnění povinností státem — Rozsudek Soudního dvora konstatující nesplnění povinnosti — Nedodržení — Článek 260 odst. 2 SFEU — Peněžité sankce — Paušální částka“	11
2017/C 293/15	Věc C-433/16: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 13. července 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte suprema di cassazione – Itálie) – Bayerische Motoren Werke AG v. Acacia Srl „Řízení o předběžné otázce — Příslušnost v občanských a obchodních věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Duševní vlastnictví — (Průmyslové) vzory Společenství — Nařízení (ES) č. 6/2002 — Články 81 a 82 — Žaloba na určení, že nedochází k porušení — Příslušnost soudů pro (průmyslové) vzory Společenství členského státu, na jehož území má žalovaný své bydliště“	11
2017/C 293/16	Věc C-231/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 3. května 2017 T. V. Vatsevou proti usnesení Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 7. dubna 2017 ve věci T-920/16, Vateva v. Evropský soud pro lidská práva	12
2017/C 293/17	Věc C-293/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 22. května 2017 – Coöperatie Mobilisation for the Environment UA, Vereniging Leefmilieu v. College van gedeputeerde staten van Limburg, College van gedeputeerde staten van Gelderland	12
2017/C 293/18	Věc C-294/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 22. května 2017 – Stichting Werkgroep Behoud de Peel v. College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant	14
2017/C 293/19	Věc C-326/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 31. května 2017 – Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) a další v. Z	16

2017/C 293/20	Věc C-330/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 2. června 2017 – Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V. v. Germanwings GmbH	16
2017/C 293/21	Věc C-367/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundespatentgericht (Německo) dne 13. června 2017 – S v. EA a další	17
2017/C 293/22	Věc C-369/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 16. června 2017 – Shajin Ahmed v. Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal . .	19
2017/C 293/23	Věc C-388/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Högsta förvaltningsdomstolen (Švédsko) dne 29. června 2017 – Konkurrensverket v. SJ AB	19
2017/C 293/24	Věc C-392/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Oradea (Rumunsko) dne 29. června 2017 – Sindicatul Energia Oradea v. SC Termoelectrica SA	20
2017/C 293/25	Věc C-399/17: Žaloba podaná dne 3. července 2017 – Evropská komise v. Česká republika	20
2017/C 293/26	Věc C-404/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen (Švédsko) dne 6. července 2017 – A v. Migrationsverket Förvaltningsprocessenheten Malmö	21
2017/C 293/27	Věc C-416/17: Žaloba podaná dne 10. července 2017 – Evropská komise v. Francouzská republika . .	22
2017/C 293/28	Věc C-419/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 11. července 2017 společností Deza, a.s. proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 11. května 2017 ve věci T-115/15, Deza, a. s. v. ECHA	23
2017/C 293/29	Věc C-427/17: Žaloba podaná dne 14. července 2017 – Evropská komise v. Irsko	24
2017/C 293/30	Věc C-428/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 15. července 2017 Meta Group Srl proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 4. května 2017 ve věci T-744/14, Meta Group v. Komise	25
2017/C 293/31	Věc C-450/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 26. července 2017 Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého rozšířeného senátu) vydanému dne 16. května 2017 ve věci T-122/15, Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank v. Evropská centrální banka	27

Tribunál

2017/C 293/32	Věc T-644/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. července 2017 – ADR Center v. Komise „Finanční pomoc — Rámcový program ‚Základní práva a spravedlnost‘ na období 2007–2013 — Zvláštní program ‚Civilní soudnictví‘ — Žaloba na neplatnost — Rozhodnutí představující exekuční titul — Článek 299 SFEU — Pravomoc autora aktu — Zásada řádné správy — Návrh domáhající se toho, aby bylo Komisi nařízeno zaplacení závěrečné platby podle grantových dohod — Částečné překvalifikování žaloby — Rozhodčí doložka — Příslušnost Tribunálu — Způsobitelné náklady“	29
2017/C 293/33	Věc T-143/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. července 2017 – Španělsko v. Komise „EZZF a EZFRV — Výdaje vyloučené z financování — Výdaje vynaložené Španělskem — Přímé oddělené platby v letech týkajících se žádostí 2008 a 2009 — Nedostatky kontrolního systému — Určení kontrolních vzorků — Důkazní břemeno — Platby na rozvoj venkova v autonomním společenství Kastilsko-León pro roky žádosti 2009 a 2010 — Kontroly na místě — Klíčové kontroly — Proporcionalita“	29

2017/C 293/34	Věc T-287/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. července 2017 – Belgie v. Komise „EZZF a EZFRV — Výdaje vyloučené z financování — Výdaje vynaložené Belgií — Vývozní náhrady — Neexistence zpětně získaných částek v důsledku nedbalosti přičitatelné subjektu členského státu — Nevyčerpání všech možných právních prostředků — Proporcionalita“	30
2017/C 293/35	Věc T-309/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. července 2017 – Cafés Pont v. EUIPO – Giordano Vini (Art’s Cafè) „Ochranná známka Evropské unie — Řízení o zrušení — Obrazová ochranná známka Evropské unie Art’s Cafè — Skutečné užívání ochranné známky — Článek 15 odst. 1 a čl. 51 odst. 1 nařízení (ES) č. 207/2009“	31
2017/C 293/36	Věc T-780/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. července 2017 – Mediaexpert v. EUIPO – Mediaexpert (mediaexpert) „Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Evropské unie mediaexpert — Starší národní slovní ochranná známka mediaexpert — Relativní důvod pro zamítnutí — Článek 53 odst. 1 písm. a) a čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Důkaz o existenci, platnosti a rozsahu ochrany starší ochranné známky — Osvědčení o zápisu starší ochranné známky — Překlad — Pravidla 37 až 39 a pravidlo 98 odst. 1 nařízení (ES) č. 2868/95 — Legitimní očekávání“	31
2017/C 293/37	Věc T-812/14: Usnesení Tribunálu ze dne 19. července 2017 – BPC Lux 2 a další v. Komise „Žaloba na neplatnost — Státní podpory — Podpora portugalských orgánů na restrukturalizaci finanční instituce Banco Espírito Santo — Zřízení a kapitalizace překlenovací banky — Rozhodnutí prohlašující podporu za slučitelnou se společným trhem — Absence právního zájmu na podání žaloby — Nepřípustnost“ .	32
2017/C 293/38	Věc T-423/16: Usnesení Tribunálu ze dne 19. července 2017 – De Masi v. Komise „Žaloba na neplatnost — Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkající se činnosti Skupiny pro kodex chování (zdanění podniků) ustavené Radou — Odpovědi na původní žádosti v návaznosti na smírné ujednání — Neexistence potvrzujícího rozhodnutí — Nepřípustnost“	32
2017/C 293/39	Věc T-716/16: Usnesení Tribunálu ze dne 19. července 2017 – Pfizer a Pfizer santé familiale v. Komise „Žaloba na neplatnost — Celní unie — Společný celní sazebník — Celní a statistická nomenklatura — Zařazení do kombinované nomenklatury — Sazební podpoložky — Cla použitelná na zboží zařazené do těchto sazebních podpoložek — Nařizovací akt vyžadující přijetí prováděcích opatření — Nedostatek osobního dotčení — Nepřípustnost“	33
2017/C 293/40	Věc T-849/16 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 21. července 2017 – PGNiG Supply & Trading v. Komise „Řízení o předběžných opatřeních — Vnitřní trh se zemním plynem — Směrnice 2009/73/ES — Návrh Bundesnetzagentur na změnu podmínek pro výjimky z některých požadavků stanovených unijním právem týkající se používání plynovodu OPAL — Rozhodnutí Komise o změně podmínek pro výjimky z unijních pravidel — Návrh na odklad vykonatelnosti — Neexistence naléhavosti“	34
2017/C 293/41	Věc T-883/16 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 21. července 2017 – Polsko v. Komise „Řízení o předběžných opatřeních — Vnitřní trh se zemním plynem — Směrnice 2009/73/ES — Návrh Bundesnetzagentur na změnu podmínek pro výjimky z některých požadavků stanovených unijním právem týkající se používání plynovodu OPAL — Rozhodnutí Komise o změně podmínek pro výjimky z unijních pravidel — Návrh na odklad vykonatelnosti — Neexistence naléhavosti“	34
2017/C 293/42	Věc T-130/17 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 21. července 2017 – Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo v. Komise „Řízení o předběžných opatřeních — Vnitřní trh se zemním plynem — Směrnice 2009/73/ES — Návrh Bundesnetzagentur na změnu podmínek pro výjimky z některých požadavků stanovených unijním právem týkající se používání plynovodu OPAL — Rozhodnutí Komise o změně podmínek pro výjimky z unijních pravidel — Návrh na odklad vykonatelnosti — Neexistence naléhavosti“	35

2017/C 293/43	Věc T-131/17 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 21. července 2017 – Argus Security Projects v. ESVČ „Řízení o předběžném opatření — ESVČ — Úhrada započtením — Návrh na vydání předběžného opatření — Finanční újma — Náležitá péče — Neexistence naléhavosti“	35
2017/C 293/44	Věc T-244/17 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 20. července 2017 – António Conde & Companhia v. Komise „Předběžná opatření — Rybářské plavidlo — Organizace pro rybolov v severozápadním Atlantiku — Přípustnost — Návrh na předběžné opatření — Neexistence právního zájmu“	36
2017/C 293/45	Věc T-392/17: Žaloba podaná dne 14. června 2017 – TE v. Komise	36
2017/C 293/46	Věc T-400/17: Žaloba podaná dne 27. června 2017 – Deza v. Komise	37
2017/C 293/47	Věc T-421/17: Žaloba podaná dne 6. července 2017 – Leino-Sandberg v. Parlament	38
2017/C 293/48	Věc T-422/17: Žaloba podaná dne 10. července 2017 – UF v. EPSO	38
2017/C 293/49	Věc T-443/17: Žaloba podaná dne 14. července 2017 – António Conde & Companhia v. Komise	39
2017/C 293/50	Věc T-86/15: Usnesení Tribunálu ze dne 17. července 2017 – Aston Martin Lagonda v. EUIPO (Zobrazení masky chladiče na přední části motorového vozidla)	40
2017/C 293/51	Věc T-88/15: Usnesení Tribunálu ze dne 17. července 2017 – Aston Martin Lagonda v. EUIPO (Vyobrazení masky chladiče automobilu)	40
2017/C 293/52	Věc T-38/17: Usnesení Tribunálu ze dne 17. července 2017 – DQ a další v. Parlament	40
2017/C 293/53	Věc T-203/17: Usnesení Tribunálu ze dne 20. července 2017 – GY v. Komise	41

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie*(2017/C 293/01)***Poslední publikace**

Úř. věst. C 283, 28.8.2017

Dřívější publikace

Úř. věst. C 277, 21.8.2017

Úř. věst. C 269, 14.8.2017

Úř. věst. C 256, 7.8.2017

Úř. věst. C 249, 31.7.2017

Úř. věst. C 239, 24.7.2017

Úř. věst. C 231, 17.7.2017

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 13. července 2017 – Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH v. Evropská komise

(Věc C-60/15 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Právo na přístup k dokumentům v držení orgánů Evropské unie — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Výjimky z práva na přístup — Článek 4 odst. 3 první pododstavec — Ochrana rozhodovacího procesu těchto orgánů — Životní prostředí — Aarhuská úmluva — Nařízení (ES) č. 1367/2006 — Článek 6 odst. 1 — Veřejný zájem na zpřístupnění informací o životním prostředí — Informace, které německé orgány předaly Evropské komisi, týkající se zařízení nacházejících se na německém území, na něž se vztahují unijní právní předpisy o systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů — Částečné odmítnutí přístupu“

(2017/C 293/02)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (zástupci: S. Altenschmidt a P. A. Schütter, Rechtsanwälte)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: H. Krämer, F. Clotuche-Duvieusart a P. Mihaylova, zmocněnci)

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 11. prosince 2014, *Saint-Gobain Glass Deutschland v. Komise* (T-476/12, nezveřejněný, EU:T:2014:1059), se zrušuje.
- 2) Rozhodnutí Komise ze dne 17. ledna 2013, kterým byl odepřen úplný přístup k seznamu předanému Spolkovou republikou Německo Komisi v rámci řízení podle čl. 15 odst. 1 rozhodnutí Komise 2011/278/EU ze dne 27. dubna 2011, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES v rozsahu, v němž tento dokument obsahuje informace týkající se některých zařízení společnosti Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH, která se nacházejí na německém území, o dočasném přidělení, jakož i o činnostech a kapacitních hladinách z hlediska emisí oxidu uhličitého (CO₂) během období 2005 až 2010, o účinnosti zařízení a ročních emisních povolenkách dočasně přidělených na období od roku 2013 do roku 2020, se zrušuje.
- 3) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení, které společnost Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH vynaložila v prvním stupni, jakož i v tomto řízení o kasačním opravném prostředku.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 138, 27.4.2015.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 13. července 2017 [žádost o rozhodnutí o předběžné otázce First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Spojené království] – London Borough of Ealing v. Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Věc C-633/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Daně — Daň z přidané hodnoty (DPH) — Směrnice 2006/112/ES — Osvobození poskytnutí služeb úzce souvisejících s provozováním sportu od daně — Článek 133 — Vyloučení osvobození od daně v případě možného narušení hospodářské soutěže znevýhodněním obchodních podniků podléhajících DPH — Poskytování služeb veřejnoprávními neziskovými subjekty“

(2017/C 293/03)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: London Borough of Ealing

Žalovaný: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Výrok

- 1) Článek 133 druhý pododstavec směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání právní úpravě členského státu, která váže přiznání osvobození od daně z přidané hodnoty (DPH) veřejnoprávním subjektům, které poskytují služby úzce související s provozováním sportu nebo tělesné výchovy ve smyslu čl. 132 odst. 1 písm. m) uvedené směrnice, na podmínku stanovenou v čl. 133 prvním pododstavci písm. d) této směrnice, třebaže k 1. lednu 1989 tento členský stát neuplatňoval DPH na poskytnutí veškerých těchto služeb a poskytnutí dotčených služeb nebylo osvobozeno od DPH před tím, než byla uložena povinnost splnit uvedenou podmínku.
- 2) Článek 133 druhý pododstavec směrnice 2006/112 musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, jestliže váže přiznání osvobození od DPH neziskovým veřejnoprávním subjektům, které poskytují služby úzce související s provozováním sportu nebo tělesné výchovy, ve smyslu čl. 132 odst. 1 písm. m) uvedené směrnice na podmínku stanovenou v čl. 133 prvním pododstavci písm. d) této směrnice, aniž by tato podmínka byla uplatňována i na jiné neziskové subjekty než veřejnoprávní neziskové subjekty, které poskytují takové služby.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 59, 15.2.2016.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 13. července 2017 – Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) a další v. Evropská komise, Evropská agentura pro chemické látky, Assogalvanica a další

(Věc C-651/15 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Nařízení (ES) č. 1907/2006 (REACH) — Článek 58 odst. 2 — Povolování — Látky vzbuzující mimořádné obavy — Osvobození — Nařízení, kterým se mění příloha XIV nařízení (ES) č. 1907/2006 — Zahrnutí oxidu chromového na seznam látek podléhajících povolení“

(2017/C 293/04)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO), Adolf Krämer GmbH & Co. KG, AgO Argentum GmbH, a ostatní účastníci řízení (úplný seznam v kasačním opravném prostředku) (zástupci: C. Mereu, advokát, J. Beck, Solicitor)

Další účastníci řízení: Evropská komise (zástupci: K. Mifsud-Bonnici a K. Talabér-Ritz, zmocněnci), Evropská agentura pro chemické látky (ECHA) (zástupci: W. Broere a M. Heikkilä), Assogalvanica, Ecometal, Comité européen des traitements de surfaces (CETS), a ostatní účastníci řízení (úplný seznam v kasačním opravném prostředku) (zástupci: C. Mereu, advokát, J. Beck, Solicitor)

Vedlejší účastnice podporující Evropskou komisi: Francouzská republika (zástupci: D. Colas a J. Traband, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-Verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) a další účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek, jejichž jména jsou uvedena v příloze I tohoto rozsudku, ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Francouzská republika a Evropská agentura pro chemické látky (ECHA) ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 78, 29.2.2016.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 13. července 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Itálie) – Malpensa Logistica Europa SpA v. Società Esercizi Aeroportuali SpA

(Věc C-701/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Veřejné zakázky — Doprava — Pojem ‚využívání zeměpisné oblasti za účelem poskytování zařízení letišť nebo jiných terminálů leteckým dopravcům‘ — Směrnice 2004/17/ES a 96/67/ES — Vnitrostátní právní úprava, která nevyžaduje předchozí zadávací řízení za účelem přidělení letištních prostor“

(2017/C 293/05)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Malpensa Logistica Europa SpA

Žalovaná: Società Esercizi Aeroportuali SpA

za přítomnosti: Beta-Trans SpA

Výrok

Vzhledem k výše uvedenému je třeba na položenou otázku odpovědět tak, že článek 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava, o kterou se jedná ve věci v původním řízení, která nevyžaduje předchozí veřejné zadávací řízení pro přidělení prostor letišť určených k pozemnímu odbavování, jež nejsou spojena s odměnou poskytnutou řídicím orgánem letiště, včetně přidělení dočasných.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 136, 18.4.2016.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 13. července 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího soudu Slovenskej republiky – Slovensko) – INGSTEEL spol. sro, Metrostav as v. Úrad pre verejné obstarávanie

(Věc C-76/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Veřejné zakázky — Směrnice 2004/18/ES — Článek 47 odst. 1, 4 a 5 — Hospodářské a finanční předpoklady uchazeče — Směrnice 89/665/EHS a 2007/66/ES — Soudní přezkum rozhodnutí o vyloučení uchazeče z nabídkového řízení — Listina základních práv Evropské unie — Článek 47 — Právo na účinnou právní ochranu“

(2017/C 293/06)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Účastníci původního řízení

Odvolatelky: INGSTEEL spol. sro, Metrostav as

Žalovaný: Úrad pre verejné obstarávanie

Za přítomnosti: Slovenský futbalový zväz

Výrok

- 1) Článek 47 odst. 1 písm. a) a odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby veřejný zadavatel vyloučil uchazeče o veřejnou zakázku z důvodu, že uchazeč nesplňuje podmínku týkající se hospodářských a finančních předpokladů stanovenou v oznámení o zakázce spočívající v předložení potvrzení banky, jehož předmětem je příslib banky poskytnout úvěr v hodnotě stanovené v tomto oznámení o zakázce a zajistit tomuto uchazeči dostupibilitu této částky po celou dobu plnění zakázky.
- 2) Článek 47 odst. 5 směrnice 2004/18 musí být vykládán v tom smyslu, že v případě, že oznámení o zakázce vyžaduje předložení potvrzení od banky, na základě kterého se banka zavazuje poskytnout úvěr v hodnotě stanovené v tomto oznámení o zakázce a zajistit tomuto uchazeči dostupibilitu této částky během celého období plnění zakázky, okolnost, že se banky, které oslovil uchazeč, nepovažují za schopny poskytnout uchazeči takto znějící potvrzení, může představovat „oprávněný důvod“, ve smyslu tohoto článku, opravňující případně uvedeného uchazeče prokázat své hospodářské a finanční předpoklady jakýmkoli jiným dokladem, který veřejný zadavatel považuje za vhodný, pokud tento uchazeč objektivně nemohl poskytnout doklady požadované veřejným zadavatelem, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 270, 25.7.2017.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 13. července 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího soudu Slovenskej republiky) – Radosław Szoja v. Sociálna poisťovňa

(Věc C-89/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Uplatňování systémů sociálního zabezpečení — Migrující pracovníci — Osoba, která je činná jako zaměstnanec a osoba samostatně výdělečně činná ve dvou různých členských státech — Určení použitelných právních předpisů — Nařízení (ES) č. 883/2004 — Článek 13 odst. 3 — Nařízení (ES) č. 987/2009 — Článek 14 odst. 5b — Článek 16 — Účinky rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení — Nepřípustnost“

(2017/C 293/07)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Radosław Szoja

Odpůrkyně: Sociálna poisťovňa

Za přítomnosti: WEBUNG, s.r.o.

Výrok

Článek 13 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 465/2012 ze dne 22. května 2012, musí být vykládán v tom smyslu, že za účelem určení vnitrostátních právních předpisů, které se podle tohoto ustanovení použijí na takovou osobu, jako je navrhovatel v původním řízení, která je obvykle činná jako zaměstnanec a osoba samostatně výdělečně činná v různých členských státech, je třeba zohlednit požadavky stanovené v čl. 14 odst. 5b a v článku 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 883/2004, ve znění nařízení č. 465/2012

⁽¹⁾ Úř. věst. C 175, 17.5.2016.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 13. července 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Maďarsko) – Túrkevei Tejtermelő Kft. v. Országos Környezetvédelmi és Természettudományi Főfelügyelőiség

(Věc C-129/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Články 191 a 193 SFEU — Směrnice 2004/35/ES — Použitelnost *ratione materiae* — Znečištění ovzduší v důsledku ilegálního spalování odpadu — Zásada ‚znečišťovatel platí‘ — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví společnou odpovědnost vlastníka pozemku, na němž došlo ke znečištění životního prostředí, a znečišťovatele“

(2017/C 293/08)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Túrkevei Tejtermelő Kft.

Žalovaná: Országos Környezetvédelmi és Természettudományi Főfelügyelőség

Výrok

- 1) Ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí, ve spojení s články 191 a 193 SFEU, musí být vykládána v tom smyslu, že pokud situace dotčená ve věci v původním řízení spadá do působnosti směrnice 2004/35, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu, nebrání uvedená ustanovení vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, která kromě provozovatelů působících na pozemcích, na kterých došlo k protiprávnímu znečištění životního prostředí, určuje další kategorii osob solidárně odpovědných za takové znečištění, tedy vlastníky uvedených pozemků, aniž je požadováno prokázání příčinné souvislosti mezi jednáním uvedených vlastníků a zjištěnou škodou, za podmínky, že taková právní úprava je v souladu s obecnými zásadami unijního práva, jakož i se všemi relevantními ustanoveními Smlouvy o EU a Smlouvy o FEU a s akty unijního sekundárního práva.
- 2) Článek 16 směrnice 2004/35 a článek 193 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že pokud situace dotčená ve věci v původním řízení spadá do působnosti směrnice 2004/35, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu, nebrání uvedená ustanovení vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, podle které vlastníci pozemků, na kterých došlo k protiprávnímu znečištění, jsou nejen určeni jako solidárně odpovědní s provozovateli působícími na uvedených pozemcích za takovou škodu na životním prostředí, ale příslušný vnitrostátní správní orgán jim rovněž může uložit pokutu, za podmínky, že taková právní úprava je způsobilá přispět k dosažení cíle přísnější ochrany a způsob určení výše pokuty nepřesahuje rámec toho, co je nezbytné k dosažení uvedeného cíle, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 211, 13.6.2016.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 13. července 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Mons – Belgique) – Christian Ferenschild v. JPC Motor SA

(Věc C-133/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Prodej spotřebního zboží a záruka na toto zboží — Směrnice 1999/44/ES — Článek 5 odst. 1 — Záruční lhůta prodávajícího — Promlčecí lhůta — Článek 7 odst. 1 druhý pododstavec — Použití zboží — Smluvní omezení odpovědnosti prodávajícího“

(2017/C 293/09)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Mons

Účastníci původního řízení

Žalobce: Christian Ferenschild

Žalovaná: JPC Motor SA

Výrok

Článek 5 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 druhý pododstavec směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES ze dne 25. května 1999 o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží musí být vykládány v tom smyslu, že brání předpisu členského státu, který umožňuje, aby promlčecí lhůta pro uplatnění nároku spotřebitele byla kratší než dva roky po dodání zboží, jestliže uvedený členský stát využil možnosti stanovené v druhém z těchto ustanovení této směrnice a prodávající a spotřebitel se dohodli na záruční lhůtě prodávajícího kratší než dva roky, a sice v délce jednoho roku, pro dotyčné použité zboží.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 191, 30.5.2016.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 13. července 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litva) – „Vakarų Baltijos laivų statykla“ UAB v. Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Věc C-151/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2003/96/ES — Zdanění energetických produktů a elektřiny — Článek 14 odst. 1 písm. c) — Osvobození energetických produktů užívaných jako pohonné hmoty nebo palivo pro plavbu po vodách Evropské unie a pro výrobu elektřiny na palubě plavidla — Pohonná hmota užívaná plavidlem, aby za účelem naložení jeho prvního komerčního nákladu přeplulo z místa, kde bylo postaveno, do přístavu v jiném členském státu“

(2017/C 293/10)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: „Vakarų Baltijos laivų statykla“ UAB

Žalovaná: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Výrok

- 1) Článek 14 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny musí být vykládán v tom smyslu, že osvobození od daně stanovené v tomto ustanovení se vztahuje na pohonné hmoty užívané pro plavbu plavidla bez nákladu z přístavu jednoho členského státu, v projednávané věci státu, kde bylo plavidlo vyrobeno, do přístavu jiného členského státu, aby se tam naložilo zboží, které má být dále převezeno do přístavu v třetím členském státě.
- 2) Článek 14 odst. 1 písm. c) směrnice 2003/96 musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové právní úpravě členského státu, jaká je dotčená v původním řízení, která vylučuje použití osvobození od daně stanoveného v tomto ustanovení z důvodu, že zásobování plavidla energetickými produkty proběhlo, aniž byly dodrženy formální požadavky stanovené touto právní úpravou, přestože toto zásobování je v souladu se všemi podmínkami uplatnění stanovenými v uvedeném ustanovení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 191, 30.5.2016.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 13. července 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia del País Vasco – Španělsko) – E v. Subdelegación del Gobierno en Álava

(Věc C-193/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Občanství Unie — Právo na volný pohyb a pobyt na území členských států — Směrnice 2004/38/ES — Článek 27 odst. 2 druhý pododstavec — Omezení práva vstupu a práva pobytu z důvodů veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví — Vyhoštění z území z důvodů veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti — Chování představující skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti — Skutečné a aktuální ohrožení — Pojem — Občan Unie s bydlištěm v hostitelském členském státě, kde si odpykává trest odnětí svobody uložený za opakované trestné činy pohlavního zneužívání nezletilých“

(2017/C 293/11)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Účastníci původního řízení

Žalobce: E

Žalovaný: Subdelegación del Gobierno en Álava

Výrok

Článek 27 odst. 2 druhý pododstavec směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS musí být vykládán v tom smyslu, že okolnost, že se osoba v době přijetí rozhodnutí o vyhoštění nachází ve výkonu trestu odnětí svobody bez vyhlídky na propuštění v blízké budoucnosti, nevylučuje, že její chování případně představuje ohrožení některého ze základních zájmů společnosti hostitelského členského státu, které je skutečné a aktuální.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 251, 11.7.2016.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 13. července 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Arbeitsgericht Verden – Německo) – Ute Kleinsteuber v. Mars GmbH

(Věc C-354/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 2000/78/ES — Články 1, 2 a 6 — Rovné zacházení — Zákaz diskriminace na základě pohlaví — Podnikový důchod — Směrnice 97/81/ES — Rámcová dohoda o částečném pracovním úvazku — Ustanovení 4 body 1 a 2 — Způsoby výpočtu získaných nároků na důchod — Právní úprava členského státu — Rozdílné zacházení se zaměstnanci na částečný úvazek“

(2017/C 293/12)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Arbeitsgericht Verden

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Ute Kleinsteuber

Žalovaná: Mars GmbH

Výrok

- 1) Ustanovení 4 body 1 a 2 rámcové dohody o částečném pracovním úvazku uzavřené dne 6. června 1997, která je obsažena v příloze směrnice Rady 97/81/ES ze dne 15. prosince 1997 o Rámcové dohodě o částečném pracovním úvazku uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, ve znění změn, a článek 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která při výpočtu výše podnikového důchodu rozlišuje mezi pracovním příjmem, který nedosahuje horní hranice pro výpočet příspěvků na povinné důchodové pojištění, a příjmem, který překračuje tuto horní hranici, a která nezachází s příjmem ze zaměstnání na částečný úvazek tak, že by byl nejprve vypočítán příjem vyplácený za příslušný plný úvazek, z čehož by byl následně vypočítán podíl, který je pod horní hranicí pro výpočet příspěvků, a podíl, který je nad touto hranicí, a tento poměr by pak byl uplatněn na snížený příjem ze zaměstnání na částečný úvazek.
- 2) Ustanovení 4 body 1 a 2 uvedené dohody, jakož i článek 4 směrnice 2006/54 musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která při výpočtu výše podnikového důchodu zaměstnankyně, která pracovala zčásti na plný úvazek a zčásti na částečný úvazek, určuje jednotný rozsah pracovního úvazku, pokud tato metoda výpočtu důchodu neporušuje pravidlo prorata temporis. Je věcí předkládajícího soudu, aby ověřil, že tomu tak je.
- 3) Články 1 a 2, jakož i čl. 6 odst. 1 směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání právní úpravě, která upravuje podnikový důchod, jehož výše odpovídá poměru mezi odpracovanou dobou a dobou od nástupu na pracovní místo v podniku do dosažení běžného věku odchodu do důchodu stanoveného v rámci systému povinného důchodového pojištění, a stanoví horní hranici pro odpracované roky, které lze započítat.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 350, 26.9.2016.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 13. července 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Højesteret – Dánsko) – Assens Havn v. Navigators Management (UK) Limited

(Věc C-368/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Příslušnost ve věcech pojištění — Vnitrostátní právní předpisy, které za určitých podmínek stanoví právo poškozené osoby podat žalobu přímo proti pojistiteli osoby, která nehodu zavinila — Ujednání o příslušnosti sjednané mezi pojistitelem a osobou, jež způsobila škodu“

(2017/C 293/13)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Højesteret

Účastníci původního řízení

Žalobce: Assens Havn

Žalovaná: Navigators Management (UK) Limited

Výrok

Článek 13 bod 5 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech ve spojení s čl. 14 bodem 2 písm. a) tohoto nařízení musí být vykládán v tom smyslu, že poškozený, který může podat přímou žalobu proti pojistiteli osoby, která mu způsobila škodu, není vázán ujednáním o příslušnosti sjednaným mezi tímto pojistitelem a touto osobou.

(¹) Úř. věst. C 314, 29.8.2016.

**Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 13. července 2017 – Evropská komise
v. Španělské království**

(Věc C-388/16) (¹)

**„Nesplnění povinností státem — Rozsudek Soudního dvora konstatující nesplnění povinnosti —
Nedodržení — Článek 260 odst. 2 SFEU — Peněžité sankce — Paušální částka“**

(2017/C 293/14)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: L. Nicolae a S. Pardo Quintillán, zmocněnci)

Žalovaný: Španělské království (zástupci: M. A. Sampol Pucurull et A. Rubio González, zmocněnci)

Výrok

- 1) Španělské království tím, že ke dni, kdy uplynula lhůta stanovená ve výzvě dopisem vydané dne 20. září 2015 Evropskou komisí, nepřijalo všechna opatření, která vyplývají z rozsudku Soudního dvora ze dne 11. prosince 2014, Komise v. Španělské království (C-576/13, nezveřejněno, EU:C:2014:2430), nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 260 odst. 1 SFEU.
- 2) Španělskému království se ukládá povinnost zaplatit Evropské komisi paušální částku ve výši 3 milionů eur.
- 3) Španělskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 314, 29.8.2016.

**Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 13. července 2017 (žádost o rozhodnutí
o předběžné otázce Corte suprema di cassazione – Itálie) – Bayerische Motoren Werke AG v. Acacia
Srl**

(Věc C-433/16) (¹)

**„Řízení o předběžné otázce — Příslušnost v občanských a obchodních věcech — Nařízení (ES) č. 44/
2001 — Duševní vlastnictví — (Průmyslové) vzory Společenství — Nařízení (ES) č. 6/2002 — Články 81
a 82 — Žaloba na určení, že nedochází k porušení — Příslušnost soudů pro (průmyslové) vzory
Společenství členského státu, na jehož území má žalovaný své bydliště“**

(2017/C 293/15)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Bayerische Motoren Werke AG

Žalovaná: Acacia Srl

Výrok

- 1) Článek 24 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že námitka založená na nepříslušnosti soudu, jemuž byl spor předložen, uplatněná v rámci prvního úkonu žalovaného na obranu podpůrně k dalším námitkám procesní povahy uplatněným v rámci téhož úkonu, nemůže být považována za souhlas s příslušností soudu, jemuž byl spor předložen, a nevede tedy k prorogaci příslušnosti podle uvedeného článku.
- 2) Článek 82 nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství musí být vykládán v tom smyslu, že žaloby na určení, že nedochází k porušení, uvedené v čl. 81 písm. b) daného nařízení, musí být v případě, že žalovaný má bydliště v členském státě Evropské unie, podávány k soudům pro (průmyslové) vzory Společenství tohoto členského státu, nedojde-li k prorogaci příslušnosti ve smyslu článků 23 nebo 24 nařízení č. 44/2001 a s výhradou případů souběžně probíhajících řízení uvedených v těchto nařízeních.
- 3) Pravidlo příslušnosti uvedené v čl. 5 bodě 3 nařízení č. 44/2001 se neuplatní na žaloby na určení, že nedochází k porušení, uvedené v čl. 81 písm. b) nařízení č. 6/2002.
- 4) Pravidlo příslušnosti uvedené v čl. 5 bodě 3 nařízení č. 44/2001 se na návrhy na určení existence zneužití dominantního postavení a nekalé soutěže, které souvisejí s žalobou na určení, že nedochází k porušení (průmyslového) vzoru Společenství, jelikož vyhovění těmto návrhům předpokládá vyhovění uvedené žalobě, neuplatní.

(¹) Úř. věst. C 410, 7.11.2016.

Kasační opravný prostředek podaný dne 3. května 2017 T. V. Vatsevou proti usnesení Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 7. dubna 2017 ve věci T-920/16, Vatseva v. Evropský soud pro lidská práva

(Věc C-231/17 P)

(2017/C 293/16)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Vatseva (zástupkyně: K. Mladenova, advokátka)

Další účastník řízení: Evropský soud pro lidská práva

Usnesením ze dne 6. července 2017 Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřijatelný.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 22. května 2017 – Coöperatie Mobilisation for the Environment UA, Vereniging Leefmilieu v. College van gedeputeerde staten van Limburg, College van gedeputeerde staten van Gelderland

(Věc C-293/17)

(2017/C 293/17)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Coöperatie Mobilisation for the Environment UA, Vereniging Leefmilieu

Žalovaní: College van gedeputeerde staten van Limburg, College van gedeputeerde staten van Gelderland

Předběžné otázky

1. Může se v případě činnosti, která nespadá pod pojem „záměr“ ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí⁽¹⁾ [...], protože nepředstavuje fyzický zásah do přírodního prostředí, jednat o projekt ve smyslu čl. 6 odst. 3 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin⁽²⁾ [...], protože činnost může významně ovlivnit lokalitu sítě Natura-2000?
2. Pokud se vyjde z toho, že rozmístění hnojiv je projektem: je třeba, pokud k tomuto hnojení docházelo legálně předtím, než se stal čl. 6 odst. 3 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin [...] použitelný na lokalitu sítě Natura-2000 a pokud v současnosti k němu stále dochází, konstatovat, že se jedná o jeden a tentýž projekt, i když se nehnojilo vždy na stejných pozemcích, ve stejném množství a stejnými technikami?

Je pro přezkum otázky, zda se jedná o jeden a tentýž projekt relevantní okolnost, že se rozmístěním hnojiv nezvýšilo ukládání dusíku poté, co se stal čl. 6 odst. 3 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin [...] použitelný na lokalitu sítě Natura-2000?

3. Brání čl. 6 odst. 3 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin [...] zákonné úpravě, jejímž cílem je vyjmout činnost, která je neoddělitelně spojená s projektem a proto je jí třeba považovat za projekt, například pastva zvířat mlékárenským podnikem, z povinnosti mít povolení, díky čemuž není pro tuto činnost nezbytné individuální povolení, pokud se vychází z toho, že důsledky činnosti připuštěné bez povolení pro lokalitu byly před přijetím této zákonné úpravy posouzeny?
 - 3a. Brání čl. 6 odst. 3 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin [...] zákonné úpravě, jejímž cílem je vyjmout určité kategorie projektů, například rozmístění hnojiv, z povinnosti povolení a tedy je připustit bez individuálního povolení, pokud se vychází z toho, že důsledky projektů připuštěných bez povolení byly před přijetím této zákonné úpravy posouzeny?
4. Splňuje posouzení důsledků, na kterém se zakládá výjimka z povinnosti povolení pro pastvu hospodářských zvířat a rozmístění hnojiv, v rámci kterého se vycházelo ze skutečného a očekávaného rozsahu, jakož i ze skutečné a očekávané intenzity těchto činností, a které vedlo ke zjištění, že obecně je možné vyloučit nárůst ukládání dusíku způsobený těmito činnostmi, požadavkům čl. 6 odst. 3 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin [...]?
 - 4a. Má v této souvislosti význam, že výjimka z povinnosti mít povolení souvisí s Programma Aanpak Stikstof 2015-2021 (PAS), ve kterém se vychází ze snížení kumulativního ukládání dusíku týkajícího se přírodních hodnot citlivých na dusík v lokalitách sítě Natura-2000, a že vývoj ukládání dusíků v lokalitách sítě Natura-2000 je v rámci Programma Aanpak Stikstof 2015-2021 ročně kontrolován, přičemž v případě, kdy je pokles ukládání méně příznivý, než je předpokládáno v posouzení důsledků v rámci programu, nezbytně dojde k následné úpravě?
5. Lze do posouzení důsledků ve smyslu čl. 6 odst. 3 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin [...], které je prováděno v rámci takového programu jako je Programma Aanpak Stikstof 2015-2021, zahrnout příznivé účinky ochranných opatření a vhodných opatření pro existující oblasti přírodních stanovišť a stanovišť druhů, která jsou dotčená v souvislosti s povinnostmi vyplývajícími z čl. 6 odst. 1 a 2 této směrnice?
 - 5a. Pokud se odpoví kladně na pátou otázku: Mohou být zahrnuty příznivé účinky ochranných opatření a vhodných opatření do posouzení důsledků programu, pokud v okamžiku posouzení důsledků ještě nebyla tato opatření provedena a jejich příznivý účinek dosud nenastal?

Má v této souvislosti – za předpokladu, že toto posouzení důsledků pro lokalitu obsahuje konečné závěry, které se týkají účinků uvedených opatření a zakládají se na nejlepších příslušných vědeckých poznacích – význam skutečnost, že provádění a výsledky opatření jsou monitorovány – a pokud z toho vyplývá, že tyto účinky jsou méně příznivé, než se předpokládalo v rámci posouzení důsledků – dojde v případě potřeby k následné úpravě?

6. Lze příznivé účinky nezávislého úbytku ukládání dusíku, které by se měly projevit v období, pro které platí Programma Aanpak Stikstof 2015-2021, zahrnout do posouzení důsledků ve smyslu čl. 6 odst. 3 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin [...]?

Má v této souvislosti – za předpokladu, že toto posouzení důsledků pro lokalitu obsahuje konečné závěry, které se týkají účinků uvedených opatření a zakládají se na nejlepších příslušných vědeckých poznacích – význam skutečnost, že nezávislý úbytek ukládání dusíku je monitorován a pokud z toho vyplývá, že je nezávislý úbytek méně příznivý, než se předpokládalo v posouzení důsledků – dojde v případě potřeby k následné úpravě?

7. Mohou být sanační opatření, která jsou přijata v rámci takového programu, jako je Programma Aanpak Stikstof 2015-2021 a kterými má být zabráněno, aby měl určitý faktor zatěžující životní prostředí, jako je ukládání dusíku, škodlivé vlivy na stávající areály typů přírodních stanovišť a stanovišť druhů, považována za ochranná opatření ve smyslu bodu 28 rozsudku Soudního dvora ze dne 15. května 2014, Briels a další (C-521/12, ECLI:EU:C:2014:330), která lze zahrnout do posouzení důsledků pro lokalitu ve smyslu čl. 6 odst. 3 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin [...]?

7a. Pokud se odpoví kladně na sedmou otázku: příznivé účinky ochranných opatření, která lze zahrnout do posouzení důsledků pro lokalitu, zahrnuté do tohoto posouzení, pokud uvedená opatření ještě nebyla v okamžiku takového posouzení provedena a jejich příznivý účinek dosud nenastal?

Má v této souvislosti – za předpokladu, že toto posouzení důsledků pro lokalitu obsahuje konečné závěry, které se týkají účinků uvedených opatření a zakládají se na nejlepších příslušných vědeckých poznacích – význam skutečnost, že provádění a výsledek těchto opatření je monitorován – a pokud z toho vyplývá, že jsou důsledky méně příznivé, než se předpokládalo v tomto posouzení – dojde v případě potřeby k následné úpravě?

8. Představuje oprávnění k ukládání povinností ve smyslu článku 2.4 Wet natuurbescherming, který musí příslušný orgán použít, pokud je to nezbytné s ohledem na cíle ochrany pro danou lokalitu sítě Natura-2000, ve vztahu k pastvě hospodářských zvířat a rozmístění hnojiv, dostatečný nástroj prevence za účelem provedení čl. 6 odst. 2 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin [...]?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2012, L 26, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. 1992, L 206, s. 7.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 22. května 2017 –
Stichting Werkgroep Behoud de Peel v. College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant**

(Věc C-294/17)

(2017/C 293/18)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Stichting Werkgroep Behoud de Peel

Odpůrce: College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant

Předběžné otázky

- 1) Brání čl. 6 odst. 2 a odst. 3 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin⁽¹⁾ (Úř. věst. 1992, L 206; dále jen „směrnice o stanovištích“) zákonné právní úpravě, jejímž cílem je osvobodit projekty a jiné aktivity, které způsobují ukládání dusíku v rozsahu nepřekračujícím prahovou hodnotu nebo mezní bod, od povinnosti získat povolení, a tudíž je povolit bez udělení individuálního schválení, za předpokladu, že celkové vlivy všech projektů a jiných aktivit, v souvislosti s nimiž je možné využít této zákonné právní úpravy, byly podrobeny posouzení vlivů na životní prostředí před přijetím této zákonné právní úpravy?
- 2) Brání čl. 6 odst. 2 a odst. 3 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. 1992, L 206) tomu, aby bylo posouzení vlivů na životní prostředí pro program, v jehož rámci je posuzováno určité celkové množství depozic dusíku, základem pro udělení povolení (individuálního schválení) pro projekt nebo jinou aktivitu, který, resp. která má za následek ukládání dusíku, jenž se pohybuje v prostoru určeném pro jeho ukládání, jehož vlivy na životní prostředí byly posouzeny v rámci daného programu?
- 3) Lze do posouzení vlivů na životní prostředí ve smyslu čl. 6 odst. 3 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. 1992, L 206), provedeného pro program jako Programma Aanpak Stikstof 2015-2021 zahrnout příznivé účinky ochranných opatření a vhodných opatření na stávající areály typů přírodních stanovišť a stanovišť, která jsou dotčena v souvislosti s povinnostmi vyplývajícími z čl. 6 odst. 1 a odst. 2 této směrnice?

3a. V případě kladné odpovědi na třetí otázku: Lze do posouzení vlivů na životní prostředí prováděného pro program zahrnout příznivé účinky ochranných opatření a vhodných opatření, pokud tato opatření v době provedení takového posouzení ještě nebyla provedena a ještě nepřišla o svůj příznivý účinek?

Má – za předpokladu, že toto posouzení vlivů na životní prostředí obsahuje konečné závěry, které se týkají účinků uvedených opatření a zakládají se na nejlepších příslušných vědeckých poznatcích – v této souvislosti význam, že provádění a výsledek opatření jsou monitorovány a – pokud z toho vyplývá, že tyto účinky jsou méně příznivé, než se předpokládalo v rámci posouzení vlivů na životní prostředí – a že v případě potřeby je následně provedena úprava?

- 4) Lze příznivé účinky nezávislého úbytku depozic dusíku, který se mohl projevit v období platnosti Programma Aanpak Stikstof 2015-2021, zahrnout do posouzení vlivů na životní prostředí ve smyslu čl. 6 odst. 3 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. 1992, L 206)?

Má – za předpokladu, že toto posouzení vlivů na životní prostředí obsahuje konečné závěry, které se týkají uvedených vývoju a zakládají se na nejlepších příslušných vědeckých poznatcích – v této souvislosti význam, že nezávislý úbytek depozic dusíku je monitorován a – pokud z toho vyplývá, že tento úbytek je méně příznivý, než se předpokládalo v rámci posouzení vlivů na životní prostředí – a že v případě potřeby je následně provedena úprava?

- 5) Mohou být nápravná opatření, která jsou přijata v rámci Programma Aanpak Stikstof 2015-2021 a jimiž se zamezuje tomu, aby určitý faktor znečišťující životní prostředí, jako například ukládání dusíku, mohl mít škodlivé účinky na stávající areály typů přírodních stanovišť nebo stanovišť, chápána jako ochranná opatření ve smyslu bodu 28 rozsudku Soudního dvora ze dne 25. května 2014, Briels a další (C 521/12, ECLI:EU:C:2014:330), která lze zahrnout do posouzení vlivů na životní prostředí ve smyslu čl. 6 odst. 3 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. 1992, L 206)?

5a. V případě kladné odpovědi na pátou otázku: Mohou být příznivé účinky ochranných opatření, která lze zahrnout do posouzení vlivů na životní prostředí, zahrnuty do tohoto posouzení, pokud uvedená opatření v době provedení takového posouzení ještě nebyla provedena a která mají nadále svůj příznivý účinek?

Má – za předpokladu, že toto posouzení vlivů na životní prostředí obsahuje konečné závěry, které se týkají účinků uvedených opatření a zakládají se na nejlepších příslušných vědeckých poznatcích – v této souvislosti význam, že provádění a výsledek opatření jsou monitorovány a – pokud z toho vyplývá, že tyto účinky jsou méně příznivé, než se předpokládalo v rámci posouzení vlivů na životní prostředí – a že v případě potřeby je následně provedena úprava?

⁽¹⁾ Úř. věst. 1992, L 206, s. 7; Zvl. vyd. 15/02, s. 102.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 31. května 2017 –
Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) a další v. Z**

(Věc C-326/17)

(2017/C 293/19)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW), X, Y

Další účastník řízení o kasačním opravném prostředku: Z

Předběžné otázky

- 1) Je směrnice Rady 1999/37/ES ze dne 29. dubna 1999 o registračních dokladech vozidel ⁽¹⁾ použitelná na vozidla, která existovala již před 29. dubnem 2009, tj. okamžikem, od něhož členské státy musí použít právní a správní předpisy k provedení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla ⁽²⁾?
- 2) Jedná se v případě vozidla, které je jednak složeno z podstatných konstrukčních částí, které byly zhotoveny před dnem, kdy se použije tato směrnice 2007/46 a jednak z podstatných konstrukčních částí, které byly přidány teprve po dni použitelnosti této směrnice, o vozidlo, které existovalo již před dnem, kdy se použije tato směrnice nebo bylo takové vozidlo vyrobeno teprve po dni, kde se použije tato směrnice?
- 3) Platí na základě čl. 3 odst. 2 směrnice 1999/37 požadavek pro registraci ve smyslu článku 4 této směrnice neomezeně, pokud v osvědčení o registraci v případě některých kódů Společenství (které musí být podle příloh směrnice nutně uvedeny) nebyly uvedeny údaje, pokud lze tyto údaje snadno zjistit?
- 4) Je podle článku 4 směrnice 1999/37 přípustné uznat osvědčení o registraci jiného členského státu, avšak vozidlo podrobit technické kontrole ve smyslu čl. 24 odst. 6 směrnice 2007/46 a pokud vozidlo nesplňuje technické předpisy členského státu, vyvodit z toho takové důsledky, že vystavení osvědčení o registraci je zamítnuto?

⁽¹⁾ Úř. věst. 1999, L 138, s. 57.

⁽²⁾ Úř. věst. 2007, L 263, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 2. června 2017 –
Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V. v. Germanwings GmbH**

(Věc C-330/17)

(2017/C 293/20)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V.

Odpůrkyně: Germanwings GmbH

Předběžné otázky

- 1) Musí být povinný údaj podle čl. 23 odst. 1 druhé a třetí věty nařízení č. 1008/2008/ES⁽¹⁾, týkající se leteckých tarifů za letecké služby uvnitř Společenství, vyjádřen v konkrétní národní měně, pokud není vyjádřen v eurech?
- 2) Pokud bude odpověď na první otázku kladná:

V které národní měně mohou být vyjádřeny ceny uvedené v čl. 2 bodu 18 a v čl. 23 odst. 1 druhé a třetí větě nařízení č. 1008/2008/ES, jestliže letecký dopravce usazený v členském státě (zde: Německo) nabízí a propaguje vůči spotřebiteli na internetu leteckou službu s místem odletu v jiném členském státě (zde: Spojené království)?

Je v této souvislosti relevantní, že k nabídce je využívána internetová adresa s národní doménou nejvyššího řádu (zde: www.germanwings.de), která odkazuje na členský stát sídla leteckého dopravce, a že spotřebitel pobývá v tomto členském státě?

Je relevantní, že všichni letečtí dopravci nebo jejich převážná většina uvádějí dotyčné ceny v měně platné v místě odletu?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1008/2008/ES ze dne 24. září 2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství (Úř. věst. 2008, L 293, s. 3).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundespatentgericht (Německo) dne 13. června 2017 – S v. EA a další

(Věc C-367/17)

(2017/C 293/21)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundespatentgericht

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: S

Odpůrce: EA, EB, EC

Předběžné otázky

- 1) Má být rozhodnutí o žádosti o změnu specifikace chráněného zeměpisného označení podané dne 15. února 2007 u příslušného vnitrostátního soudu (zde: Deutsches Patent- und Markenamt (německý úřad pro patenty a ochranné známky, dále jen „DPMA“)), aby krájení a balení výrobku (zde: Schwarzwälder Schinken (schwarzwaldská šunka)) bylo možné provádět pouze v oblasti výroby, přijato na základě nařízení č. 510/2006⁽¹⁾, které bylo platné v době podání žádosti, nebo na základě nařízení č. 1151/2012⁽²⁾, aktuálně platného v době rozhodnutí o této žádosti?
- 2) V případě, že rozhodnutí má být přijato na základě nařízení č. 1151/2012 platného v současnosti:

2.1 a) Představuje okolnost, že nevhodný způsob přepravy výrobku za účelem jeho dalšího zpracování (krájení a balení) na jiné místo se může nepříznivě projevit na jeho autentické chuti, autentické jakosti a trvanlivosti, z hlediska zajištění kvality produktu odůvodnění, které je ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. e) nařízení č. 1151/2012 ve vztahu k danému produktu dostatečným odůvodněním pro to, aby krájení a balení mohlo být prováděno pouze v oblasti výroby?

b) Představují ve specifikaci uvedené požadavky týkající se krájení a balení, které nejdou nad rámec platných hygienických norem pro potraviny, z hlediska zajištění kvality výrobku odůvodnění, které je ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. e) nařízení č. 1151/2012 ve vztahu k danému produktu dostatečným odůvodněním pro to, aby krájení a balení mohlo být prováděno pouze v oblasti výroby?

2.2 a) Může být odůvodnění, které je ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. e) nařízení č. 1151/2012 ve vztahu k danému produktu dostatečným odůvodněním pro ustanovení, které je uvedeno ve specifikaci pro chráněné zeměpisné označení a které stanoví, že krájení a balení může být prováděno pouze v oblasti výroby, obecně spatřováno v tom, že kontroly (výrobci), které mohou být v tomto ohledu prováděny v oblasti výroby (čl. 7 odst. 1 písm. g) ve spojení s čl. 36 odst. 3 písm. a) a článkem 37 nařízení č. 1151/2012), nabízejí možnost četnějších kontrol a obecně lepší záruky nežli kontroly (případného zneužívání) ve smyslu čl. 36 odst. 3 písm. b) ve spojení s článkem 38 nařízení č. 1151/2012?

b) V případě záporné odpovědi na otázku a):

Je jiné posouzení odůvodněno, pokud se v případě daného výrobku jedná o produkt, po kterém je i za hranicemi regionu velká poptávka a jehož krájení a balení je velkou měrou prováděno mimo oblast výroby, třebaže doposud nebyly zjištěny žádné konkrétní případy neoprávněného užití chráněného zeměpisného označení ve smyslu článku 13 nařízení č. 1151/2012?

2.3 Může být ustanovení, které je uvedeno ve specifikaci pro chráněné zeměpisné označení, podle něhož krájení a balení může být prováděno pouze v oblasti výroby, považováno za dostatečné odůvodnění ve vztahu k danému produktu ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. e) nařízení č. 1151/2012, jelikož jinak nelze s jistotou zaručit sledovatelnost následně zpracovávaného výrobku?

Je v této souvislosti významná okolnost, že

a) musí být zajištěna sledovatelnost potravin, zejména potravin živočišného původu, v souladu s čl. 18 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin⁽³⁾, ve spojení s prováděcím nařízením Komise (EU) č. 931/2011 o požadavcích na sledovatelnost stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 pro potraviny živočišného původu⁽⁴⁾;

b) sledovatelnost výrobku musí být zajištěna zapojením následného zpracovatele výrobku do soukromého systému zabezpečení, který je sice *de iure* dobrovolný, *de facto* však povinný?

2.4 V případě kladného zodpovězení některé z otázek 1 až 3:

Může nebo musí být ve specifikaci ochranného zeměpisného označení – jako opatření, které je ve srovnání s požadavkem, aby krájení a balení bylo prováděno pouze v oblasti výroby, mírnější – stanoveno, že následní zpracovatelé výrobku usazení mimo oblast výroby se musejí v tomto ohledu podrobit kontrole orgánů a subjektů příslušných k provádění kontrol v oblasti výroby, které jsou uvedeny ve specifikaci (čl. 7 odst. 1 písm. g) nařízení č. 1151/2012)?

3) V případě, že rozhodnutí má být přijato na základě nařízení Rady č. 510/2006 (viz první otázka), žádá předkládající soud o zodpovězení otázek položených ve druhém bodě na základě nařízení č. 510/2006, zejména čl. 4 odst. 2 písm. e) tohoto nařízení ve spojení s článkem 8 a bodem 8 odůvodnění nařízení Komise (ES) č. 1898/2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 510/2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. 2006, L 93, s. 12).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 343, s. 1).

⁽³⁾ Úř. věst. L 31, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 242, s. 2.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 369, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Maďarsko) dne 16. června 2017 – Shajin Ahmed v. Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal**

(Věc C-369/17)

(2017/C 293/22)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobce: Shajin Ahmed

Žalovaný: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Předběžná otázka

Má být výraz „se dopustili vážného zločinu“, který je uveden v čl. 17 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany⁽¹⁾, chápán v tom smyslu, že za jediné kritérium pro posouzení toho, zda se žadatel dopustil zločinu, který jej může vyloučit z nároku na doplňkovou ochranu, může být považován trest za konkrétní zločin, který je stanoven právními předpisy konkrétního členského státu?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2011, L 337, s. 9.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Högsta förvaltningsdomstolen (Švédsko) dne
29. června 2017 – Konkurrensverket v. SJ AB**

(Věc C-388/17)

(2017/C 293/23)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Högsta förvaltningsdomstolen

Účastníci původního řízení

Žalobce: Konkurrensverket

Žalovaný: SJ AB

Předběžné otázky

1) Je třeba čl. 5 odst. 1 druhý pododstavec směrnice 2004/17⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že síť v oblasti dopravních služeb existuje, pokud jsou dopravní služby v železniční síti provozované státem pro vnitrostátní a mezinárodní železniční dopravu poskytovány v souladu s ustanoveními ve vnitrostátních právních předpisech, která provádějí směrnici 2012/34⁽²⁾, která zahrnují přidělování kapacity železniční infrastruktury na základě žádostí železničních společností, jakož i požadavek, aby bylo vyhověno všem žádostem, pokud je to možné?

2) Je třeba čl. 5 odst. 1 první pododstavec směrnice 2004/17 vykládat v tom smyslu, že činnost vykonávaná železničním podnikem ve smyslu směrnice 2012/34, která zahrnuje poskytování dopravních služeb veřejnosti v železniční síti, představuje poskytování nebo provozování sítě ve smyslu uvedeného ustanovení směrnice 2004/17?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb (Směrnice o veřejných službách) (Úř. věst. 2004 L 134, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/34/EU ze dne 21. listopadu 2012 o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru (Úř. věst. 2012 L 343, s. 32).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Oradea (Rumunsko) dne 29. června 2017 – Sindicatul Energia Oradea v. SC Termoelectrica SA

(Věc C-392/17)

(2017/C 293/24)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Oradea

Účastníci původního řízení

Odvolatel: Sindicatul Energia Oradea

Odpůrkyně: SC Termoelectrica SA

Předběžná otázka

Jsou ustanovení vyhlášky č. 50/1990 vyložená Înalta Curte de Casație și Justiție a uvedené v rozhodnutí č. 9/2016 vyhlášeném v zájmu zákona – tj. rozhodnutí, jež je závazné pro obecné soudy a na jehož základě jsou pracovní místa zařazená do skupin I a II striktně a taxativně stanovena v přílohách 1 a 2 této vyhlášky, přičemž soudy nemohou vykládat ustanovení této vyhlášky v souvislosti s jinými podobnými případy extenzivně, s tím důsledkem, že dotčeným zaměstnancům nemohou přiznat výhody týkající se vzniku nároku na starobní důchod vyplývající z náročných pracovních podmínek, ve kterých práci vykonávali – v souladu s čl. 114 odst. 3 SFEU, články 151 a 153 SFEU, jakož i ustanoveními rámcové směrnice 89/391/EHS ⁽¹⁾ a následných zvláštních směrnic?

⁽¹⁾ Směrnice Rady ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci (Úř. věst. 1989, L 183, s. 1; Zvl. vyd. 05/01, s. 349).

Žaloba podaná dne 3. července 2017 – Evropská komise v. Česká republika

(Věc C-399/17)

(2017/C 293/25)

Jednací jazyk: čeština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupkyně: P. Němečková, E. Sanfrutos Cano, zmocněnkyně)

Žalovaná: Česká republika

Návrhové žádání žalobkyně

Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Česká republika tím, že odmítla zajistit, aby byl materiál TPS-NOLO (Geobal), který byl přepraven z České republiky do Katovic, Polsko, převzat zpět do České republiky, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 24 odst. 2 a čl. 28 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006⁽¹⁾ ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů;
- uložil České republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1. Materiál TPS-NOLO (Geobal), který byl převezen z České republiky na území Polska, který pochází z nebezpečných odpadů ze skládky (laguny OSTRAMO), je skladován na jiné skládce na území České republiky a je klasifikován jako odpadní dehet z rafinace, destilace nebo pyrolytického zpracování organických materiálů, je podle polských orgánů odpadem, který spadá do přílohy IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů (nařízení o přepravě odpadů).
2. Vzhledem k tomu, že Česká republika rozporuje klasifikaci dané látky jako odpadu, a to z důvodu registrace materiálu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006⁽²⁾ ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (nařízení REACH), nastala konfliktní situace, kterou řeší čl. 28 odst. 1 nařízení o přepravě odpadů, a to tím, že stanoví, že se s dotyčným materiálem nakládá jako s odpadem.
3. Registrace materiálu podle registrace podle REACH nijak nezajišťuje, že užívání látky nepovede k celkovému nepříznivému dopadu na životní prostředí nebo lidské zdraví nebo že daná látka přestává být automaticky odpadem. V případě neexistence vnitrostátního rozhodnutí o tom, že dotčená látka dosáhla stavu, kdy odpad přestává být odpadem, nelze pokládat registraci této látky podle nařízení REACH za platnou na základě čl. 2 odst. 2 nařízení REACH.
4. Vzhledem k tomu, že dotyčná látka byla přes hranice přepravena bez oznámení, považuje se tato přeprava za „nedovolenou přepravu“ podle čl. 2 odst. 35 písm. a) nařízení o přepravě odpadů. V tomto případě se odpovídajícím způsobem informují příslušné orgány země odeslání, aby mohly zajistit, že předmětný odpad bude převzat zpět v souladu s ustanoveními čl. 24 odst. 2 nařízení, což Česká republika neoprávněně odmítá. Tato povinnost neodporuje čl. 128 nařízení REACH, který zaručuje volný pohyb látek, směsí nebo předmětů ve smyslu článku 3 nařízení REACH, neboť odpady jsou výslovně vyloučeny z působnosti tohoto nařízení (viz čl. 2 odst. 2 nařízení REACH).

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006, L 190, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. 2006, L 396, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen (Švédsko) dne 6. července 2017 – A v. Migrationsverket Förvaltningsprocessenheten Malmö

(Věc C-404/17)

(2017/C 293/26)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen

Účastníci původního řízení

Žalobce: A

Žalovaný: Migrationsverket Förvaltningsprocessenheten Malmö

Předběžné otázky

Musí být žádost, jež obsahuje informace poskytnuté žadatelem, které jsou považovány za spolehlivé, a proto slouží jako základ k posouzení uvedené žádosti, avšak nejsou dostatečné pro prokázání potřeby mezinárodní ochrany z důvodu, že informace o zemi [původu] naznačují, že orgány poskytují přijatelnou ochranu, považována za zjevně neodůvodněnou ve smyslu čl. 31 odst. 8 přepracované směrnice 2013/32⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (přepracované znění) (Úř. věst. 2013, L 180, s. 60).

Žaloba podaná dne 10. července 2017 – Evropská komise v. Francouzská republika

(Věc C-416/17)

(2017/C 293/27)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: J.-F. Brakeland a W. Roels, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika

Návrhová žádání

— určit, že Francouzská republika tím, že zachovala účinky ustanovení, jejichž cílem je zamezení dvojímu ekonomickému zdanění dividend a která mateřské společnosti umožňují započíst na srážkovou daň, kterou je povinna uhradit při následném vyplacení dividend svým akcionářům, které jí poukázaly její dceřiné společnosti, slevu na dani spojenou s rozdělením těchto dividend, pocházejí-li od dceřiné společnosti usazené ve Francii, avšak tuto možnost neposkytuje, pocházejí-li tyto dividendy od dceřiné společnosti usazené v jiném členském státě, jelikož tato právní úprava v tomto posledně uvedeném případě nezakládá právo na poskytnutí slevy na dani spojené s rozdělením těchto dividend touto dceřinou společností v rozsahu, v němž je podle judikatury Conseil d'État vyhověno žádostem o vrácení srážkové daně vybrané v rozporu s unijním právem ve smyslu rozsudku Soudního dvora ve věci *Accor* (C-310/09)⁽¹⁾, a to prostřednictvím tří následujících omezení:

— nárok na vrácení protiprávně vybrané srážkové daně je omezen odmítnutím zohlednit zdanění vnukovských společností usazených mimo Francii;

— nárok na vrácení protiprávně vybrané srážkové daně je omezen nepřiměřenými požadavky na důkazy;

— nárok na vrácení protiprávně vybrané srážkové daně je omezen restrikcí slevy na dani na jednu třetinu výše dividendy následně vyplácené ve Francii, která pochází od dceřiné společnosti, která není usazena ve Francii, ačkoli Conseil d'État, správní soud rozhodující v posledním stupni, zavedla tato omezení, aniž se dotázala Soudního dvora na slučitelnost těchto omezení s unijním právem,

nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze zásad rovnocennosti a efektivity a z článků 49 a 63 a čl. 267 třetího pododstavce Smlouvy o fungování Evropské unie;

— uložit Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Evropská komise na základě ustálené judikatury Conseil d'État, která je francouzským nejvyšším správním soudem, Francii vytýká, že odmítla zajistit plný účinek rozsudku Soudního dvora ve věci *Ministre du Budget, des Comptes publics et de la Fonction publique v. Accor SA* (C-310/09), když zejména stanovila omezení vrácení neoprávněně vybrané daně, a sice srážkové daně z movitého majetku, která jsou v rozporu s unijním právem.

Soudní dvůr v rozsudku *Accor*, vydaném v řízení o předběžné otázce, konstatoval, že francouzská daňová pravidla, jejichž cílem je zamezení dvojímu ekonomickému zdanění dividend, zachovávají diskriminaci v souvislosti se zdaněním dividend pocházejících z jiných členských států EU. Daně, o kterých Soudní dvůr rozhodl, že jsou v rozporu s unijním právem, musí být tedy vráceny.

Komise má za to, že Francie nedodrжуje rozsudek Soudního dvora ve třech konkrétních bodech:

- nezohledňuje daň, kterou již odvedly vnučkové společnosti, které nejsou usazeny ve Francii;
- za účelem omezení nároku dotyčných společností na vrácení zachovává požadavky na důkazy, které je třeba předložit, přičemž nerespektuje kritéria stanovená Soudním dvorem;
- absolutním způsobem omezuje systém slevy na dani na jednu třetinu dividendy následně vyplacené dceřinou společností, která není usazena ve Francii.

Tato porušení jsou mimoto zapříčiněna tím, že Conseil d'État nesplnila svou povinnost položit Soudnímu dvoru předběžnou otázku na základě článku 267 TFUE.

(¹) Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. září 2011 ve věci *Ministre du Budget, des Comptes publics et de la Fonction publique v. Accor SA* (C-310/09, EU:C:2011:581).

Kasační opravný prostředek podaný dne 11. července 2017 společností Deza, a.s. proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 11. května 2017 ve věci T-115/15, Deza, a.s. v. ECHA

(Věc C-419/17 P)

(2017/C 293/28)

Jednací jazyk: čeština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Deza, a.s. (zástupce: P. Dejl, advokát)

Další účastníci řízení: Evropská agentura pro chemické látky, Dánské království, Nizozemské království, Švédské království, Norské království

Návrhová žádání navrhovatelky

Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 11. května 2017 ve věci T-115/15.
- zrušil rozhodnutí ECHA ze dne 12. prosince 2014, č.j. ED/108/2014.
- uložil ECHA náhradu nákladů řízení vynaložených navrhovatelkou v řízení před Soudním dvorem o tomto kasačním opravném prostředku, jakož i v jemu předcházejícím řízení před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1) Tribunál nesprávně vyložil a aplikoval nařízení REACH

Tribunál nesprávně vyložil a aplikoval nařízení REACH. Navrhovatelka má i nadále za to, že rozhodnutí ECHA bylo přijato *ultra vires*, neboť i) ECHA nemá pravomoc doplnit již existující identifikaci látky DEPH podle čl. 57 písm. c) nařízení REACH o novou identifikaci této látky podle čl. 57 písm. f) tohoto nařízení, ii) přijetí rozhodnutí ECHA předcházelo protiprávní postup, a iii) rozhodnutí ECHA obchází právně závazný postup stanovený Radou a Evropským parlamentem pro přijetí obecně závazných/harmonizovaných kritérií pro identifikaci látek narušujících endokrinní činnost.

2) Tribunál nesprávně vyložil a aplikoval zásadu právní jistoty

V situaci, kdy i) rozhodnutí ECHA vytvořilo nejasnou, nepřesnou a nepředvídatelnou právní situaci, která navrhovatelce znemožňuje seznámit se s přesným rozsahem jí ukládaných povinností, ii) neexistují obecně závazná/harmonizovaná kritéria pro identifikaci látek narušujících endokrinní činnost, a iii) ECHA nemá pravomoc doplňovat již existující identifikaci látky DEPH dle čl. 57 písm. c) nařízení REACH o její identifikaci dle čl. 57 písm. f) tohoto nařízení, je nesprávný závěr Tribunálu, že rozhodnutí ECHA není v rozporu se zásadou právní jistoty.

3) Tribunál přezkoumal rozhodnutí ECHA v rozporu s požadavky na soudní přezkum rozhodnutí unijních orgánů a institucí a zkrlesl skutkové okolnosti a důkazy

4) V důsledku shora uvedených pochybení porušil Tribunál práva navrhovatelky a zásady zakotvené v Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod a v Listině základních práv Evropské unie, zejména právo na spravedlivý proces, právo pokojně užívat majetek a zásadu právní jistoty

Žaloba podaná dne 14. července 2017 – Evropská komise v. Irsko

(Věc C-427/17)

(2017/C 293/29)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: K. Mifsud-Bonnici, E. Manhaeve, zmocněnci)

Žalované: Irsko

Návrhová žádání žalobkyně

- určil, že Irsko tím, že nezajistilo, aby vody shromažďované ve 14 aglomeracích v kombinované soustavě městských odpadních a dešťových vod byly zadrženy a odváděny k čištění v souladu s požadavky směrnice Rady 91/271/EHS o čištění městských odpadních vod⁽¹⁾, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 3 odst. 1, čl. 3 odst. 2, přílohy I A a poznámky pod čarou 1 směrnice Rady 91/271/EHS;
- určil, že Irsko tím, že nezajistilo sekundární nebo jiné rovnocenné čištění, ani neposkytlo v tomto ohledu dostatečné důkazy k prokázání souladu se směrnicí 91/271/EHS, pokud jde o 25 aglomerací, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 4 odst. 1 a 3 ve spojení s požadavky článku 10 a přílohy 1 B směrnice Rady 91/271/EHS;
- určil, že Irsko tím, že nezajistilo, aby městské odpadní vody odváděné stokovými soustavami z 21 aglomerací byly před vypuštěním do citlivých oblastí čištěny podle přísnějších požadavků, než jaké jsou popsány v článku 4, a v souladu s požadavky přílohy I B směrnice Rady 91/271/EHS, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 5 odst. 2 a 3 ve spojení s požadavky článku 10 a přílohy 1 B směrnice Rady 91/271/EHS;

- určil, že Irsko tím, že nezajistilo, aby zneškodňování odpadních vod z čistíren městských odpadních vod v aglomeracích Arklow (IEAG_547) a Castlebridge (IEAG_515) podléhalo předem vydaným předpisům nebo předem uděleným zvláštním povolením, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 12 směrnice Rady 91/271/EHS.
- uložil Irsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Článek 3 odst. 1 směrnice Rady 91/271/EHS ukládá členským státům povinnost zajistit, aby aglomerace s populací přesahující určitý počet byly vybaveny stokovými soustavami městských odpadních vod. Pokud se členský stát rozhodne provozovat kombinovaný systém shromažďování a čištění městských odpadních a dešťových vod, musí být tento systém navržen tak, aby zajistil, že shromážděné vody budou zadrženy a odváděny k čištění s ohledem na klimatické podmínky, jakož i sezónní výkyvy. Na základě údajů získaných během 7. a 8. kola pro podávání zpráv podle článku 15 směrnice, jakož i diskuse s Irskem v průběhu fáze před zahájením soudního řízení je Komise toho názoru, že Irsko nesplňuje tuto povinnost ve 14 aglomeracích z důvodu neexistence stokové soustavy nebo nadměrného úniku.

Článek 4 odst. 1 směrnice Rady 91/271/EHS ukládá členským státům povinnost zajistit, aby městské odpadní vody z aglomerací s populací přesahující určitý počet byly před vypuštěním podrobeny sekundárnímu nebo jinému rovnocennému čištění. Dále čl. 4 odst. 3 směrnice ukládá členským státům povinnost zajistit, aby vypouštění z čistíren městských odpadních vod vyhovovalo požadavkům uvedeným v příloze I B. Po posouzení údajů poskytnutých Irskem se Komise domnívá, že Irsko nesplňuje požadavky článku 4 u 25 aglomerací kvůli neexistenci čistírny odpadních vod, neschopnosti stávající čistírny odpadních vod vyčistit veškeré vody z aglomerací, kterým slouží, nedodržení norem přílohy I B nebo v důsledku nedodržení článku 3 směrnice.

Článek 5 směrnice Rady 91/271/EHS dále členským státům ukládá povinnost vymezit citlivé oblasti a zajistit, aby byly městské odpadní vody vypouštěné z aglomerací s populací přesahující určitý počet do citlivých oblastí čištěny podle přísnějších požadavků, než jaké jsou popsány v článku 4, a v souladu s požadavky přílohy I B. Po posouzení údajů poskytnutých Irskem se Komise domnívá, že Irsko nesplnilo požadavky článku 5 směrnice v případě 21 aglomerací.

Článek 12 směrnice Rady 91/271/EHS požaduje, aby příslušné orgány zajistily, aby zneškodňování odpadních vod z čistíren městských odpadních vod podléhalo předem vydaným předpisům nebo předem uděleným zvláštním povolením. Na základě informací poskytnutých Irskem se Komise domnívá, že Irsko nesplnilo požadavky článku 12, pokud jde o dvě aglomerace, ve kterých čistírny působí bez platného povolení.

(¹) Úř. věst. 1991, L 135, s. 40; Zvl. vyd. 15/02, s. 26.

Kasační opravný prostředek podaný dne 15. července 2017 Meta Group Srl proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 4. května 2017 ve věci T-744/14, Meta Group v. Komise

(Věc C-428/17 P)

(2017/C 293/30)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Meta Group Srl (zástupce: A. Formica, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil nebo změnil rozsudek ze dne 4. března 2017, Meta Group v. Komise, T-744/14 jako rozsudek, který je stižen vadami spočívajícími v nesprávném právním posouzení, a který je neopodstatněný;

- určil tudíž, že Komise nesplnila své peněžité závazky vyplývající ze smluv o dotaci FP5-6 a CIP v celkové výši 566 377,63 eura odpovídající dlužným a neuhrazeným dotacím, a prohlásil, že vyrovnání uskutečněné ve vztahu k pohledávkám navrhovatelky je protiprávní;
- uložit proto Komisi, aby uhradila navrhovatelce uvedenou částku 566 377,36 eura zvýšenou o úroky z prodlení a měnovou inflaci;
- uložil Komisi, aby kromě dodatečné újmy vyplývající z protiprávnosti uvedeného vyrovnání nahradila navrhovatelce škodu v celkové výši 815 000 eur nebo ve vyšší částce, kterou Soudní dvůr stanoví v tomto řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. *Nesprávné použití článků 1134 a 1135 belgického občanského zákoníku týkajících se povinnosti plnit smlouvy v dobré víře. Nesprávné použití článků 1156, 1157 a 1161 belgického občanského zákoníku týkajících se výkladu smluv. Nesprávné použití unijních právních zásad týkajících se závaznosti smluv, plnění v dobré víře, výkladu smluv a právní jistoty.*

Napadený rozsudek tím, že zamítl třetí žalobní důvod vznesený na podporu žaloby, porušil pravidla belgického občanského zákoníku a unijní právo týkající se závaznosti smluv, jelikož neuznává závaznost ustanovení uvedeného na straně 47 dodatku ke smlouvě Ecolink+ pro strany a nepřipouští, že odkaz na metodiku přiloženou ke smlouvě je odkazem na metodiku, kterou navrhla a dne 21. prosince 2009 společnost META předala Komisi.

2. *Nesprávné použití článku II.20 průvodce FP6. Nesprávné použití článku 179 SFEU ve vztahu k programům Společenství. Nesprávné použití článků 1134, 1135, 1156, 1157 a 1167 belgického občanského zákoníku. Porušení zásady kontradiktornosti.*

Napadený rozsudek tím, že zamítl čtvrtý a pátý žalobní důvod vznesené na podporu žaloby, porušil zásadu nekontradiktornosti, kritéria pokynů FP6 a pravidla belgického občanského zákoníku o plnění smluv v dobré víře, zejména tím, že neuznal závaznost ustanovení pokynů FP6, která stanovila jejich striktní použití na skutkový základ sporu v původním řízení, zvláště pokud jde o náklady na interní poradce.

3. *Porušení zásad unijního procesního práva týkajících se práva na obranu a dodržování kontradiktornosti. Porušení článku 64 jednacího řádu. Absolutní neodůvodnění základní otázky sporu.*

Napadený rozsudek tím, že zamítl první dva žalobní důvody vznesené na podporu žaloby, porušil unijní právní zásady v oblasti úplného dodržování kontradiktornosti a práva na obhajobu, jakož i článek 64 jednacího řádu, jelikož nepřezkoumal právní argumenty navrhovatelky uvedené ve vyjádření k písemnosti nadepsané „dodatek E.4“, kterou Komise předložila až na jednání, nekriticky přijal tvrzení Komise a dostatečně neodůvodnil svá zjištění.

4. *Nesprávné použití pokynů k finančním otázkám týkajícím se nepřímých akcí v rámci programu FP6 a ustanovení sedmého rámcového programu. Zjevně nesprávné posouzení skutečností rozhodných z hlediska skutkového základu sporu.*

Napadený rozsudek tím, že zamítl první dva žalobní důvody vznesené na podporu žaloby, porušil také finanční pokyny k šestému programu a zkrátil skutkový stav, jelikož v němž byl nesprávně vypočítán počet hodin odpracovaných na smlouvě týkající se projektu Bridge, a sice na základě předpokladu, že poskytovatel každý den během všech měsíců pracoval nepřetržitě osm hodin jen na činnostech souvisejících s touto smlouvou.

5. Nesprávné použití článků 1134, 1135, 1156, 1157 a 1161 belgického občanského zákoníku. Porušení unijní právní zásady legitimního očekávání tím, že byla použita také na subjekt soukromého práva, který má smluvní vztahy se subjektem veřejného práva.

Napadený rozsudek tím, že zamítl šestý žalobní důvod vznesený na podporu žaloby, porušil pravidla občanského práva o závaznosti smluv, jakož i zásadu plnění smluv v dobré víře, jelikož neuznal, že jednání Komise, včetně podpisu dodatku, vyvolalo legitimní očekávání u navrhovatelky, že metodika, kterou navrhla, byla přijata.

Kasační opravný prostředek podaný dne 26. července 2017 Landescreditbank Baden-Württemberg – Förderbank proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého rozšířeného senátu) vydanému dne 16. května 2017 ve věci T-122/15, Landescreditbank Baden-Württemberg – Förderbank v. Evropská centrální banka

(Věc C-450/17 P)

(2017/C 293/31)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Landescreditbank Baden-Württemberg – Förderbank (zástupci: A. Glos, T. Lübbig a M. Benzling, Rechtsanwälte)

Další účastnice řízení: Evropská centrální banka (ECB), Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 16. května 2017 ve věci T-122/15;
- zrušil rozhodnutí ECB ze dne 5. ledna 2015 (č.j.: ECB/SSM/15/1 – 0SK1ILSPWNVBNQWU0W18/3) a nařídil zachování účinků nahrazovaného rozhodnutí ECB ze dne 1. září 2014 (č.j.: ECB/SSM/14/1 – 0SK1ILSPWNVBNQWU0W18/1);
- podpůrně zrušil uvedený rozsudek Tribunálu a vrátil věc Tribunálu;
- uložil ECB náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. První důvod kasačního opravného prostředku: Porušení unijního práva při výkladu a použití čl. 6 odst. 4 nařízení č. 1024/2013 ⁽¹⁾ a článku 70 nařízení č. 468/2014 ⁽²⁾

Tribunál nesprávně vyložil relevantní ustanovení čl. 6 odst. 4 pododst. 2 nařízení č. 1024/2013 ve spojení s čl. 70 odst. 1 nařízení č. 468/2014. Nesprávně došel k závěru, že „zvláštní okolnosti“, které musí vést ke klasifikaci institutu jako méně důležitého institutu, existují pouze v případech, kdy přímý dohled prováděný vnitrostátními orgány lépe přispívá k dosažení cílů nařízení č. 1024/2013 než přímý dohled ECB. Tribunál vycházel při svém výkladu pouze z anglického znění nařízení č. 468/2014 a porušil tím zásadu, že všechny jazykové verze jsou stejně závazné. Tribunál nesprávně neuskutečnil výklad norem ve světle předpisů vyšší právní síly, což představuje zásadu proporcionality uplatňovanou v oblasti pravomoci. Nesprávně odmítl existenci zjevně nesprávného posouzení při ohodnocení skutkových okolností, kterého se dopustila ECB a stejně jako předtím ECB dostatečně nepřezkoumal, zda se má navrhovatelka na základě ní předložených specifických a skutkových okolností kvůli „zvláštním okolnostem“ podle čl. 6 odst. 4 pododst. 2 nařízení č. 1024/2013 ve spojení s čl. 70 odst. 1 nařízení č. 468/2014 klasifikovat jako méně důležitý institut. Tribunál tím porušil svou povinnost provést úplné přezkoumání, zda v napadeném rozhodnutí nedošlo k omylu v posouzení.

2. Druhý důvod kasačního opravného prostředku: Zkreslení napadeného rozhodnutí a nesprávné posouzení požadavků odůvodnění

Tribunál zkreslil odůvodnění napadeného rozhodnutí a nahradil odůvodnění ECB svým vlastním odůvodněním. Jelikož zkreslil obsah napadeného rozhodnutí, nebral v úvahu, že rozhodnutí nenaplnilo požadavky unijního práva v souvislosti s povinností uvést odůvodnění: odůvodnění napadeného rozhodnutí není soudržné a je vnitřně rozporuplné.

3. Třetí důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál se dopustil vad řízení zavedením aspektů, které nejsou předmětem řízení

Rozsudek Tribunálu porušuje právo navrhovatelky být vyslechnuta a zásadu kontradiktornosti. Odůvodnění rozsudku uvádí podstatné aspekty pro rozhodnutí sporu, které jako takové nebyly předmětem projednání v soudním řízení.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, s. 63).

⁽²⁾ Nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví rámec spolupráce Evropské centrální banky s vnitrostátními příslušnými orgány a vnitrostátními pověřenými orgány v rámci jednotného mechanismu dohledu (nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu) (Úř. věst. L 141, s. 1).

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. července 2017 – ADR Center v. Komise

(Věc T-644/14) ⁽¹⁾

„Finanční pomoc — Rámcový program ‚Základní práva a spravedlnost‘ na období 2007–2013 — Zvláštní program ‚Civilní soudnictví‘ — Žaloba na neplatnost — Rozhodnutí představující exekuční titul — Článek 299 SFEU — Pravomoc autora aktu — Zásada řádné správy — Návrh domáhající se toho, aby bylo Komisi nařízeno zaplacení závěrečné platby podle grantových dohod — Částečné překvalifikování žaloby — Rozhodčí doložka — Příslušnost Tribunálu — Způsobitelné náklady“

(2017/C 293/32)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: ADR Center SpA (Řím, Itálie) (zástupci: původně L. Tantalo, poté A. Guillerme, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně J. Estrada de Solà a L. Cappelletti, poté J. Estrada de Solà a S. Delaude, zmocněnci)

Předmět věci

Jednak návrh podaný na základě článku 263 SFEU směřující na zrušení rozhodnutí Komise C(2014) 4485 final ze dne 27. června 2014 o zpětném získání části finančního příspěvku, který byl vyplacen žalobkyni na základě tří grantových dohod, které byly uzavřeny v rámci zvláštního programu „Civilní soudnictví“, a jednak návrh podaný na základě článku 272 SFEU směřující k tomu, aby byla Komisi uložena povinnost zaplatit žalobkyni závěrečnou platbu podle tří grantových dohod ve výši 49 172,52 eura, jakož i náhradu škody.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnost ADR Center SpA nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí, včetně nákladů vynaložených tímto orgánem v řízení o předběžném opatření, a ponese polovinu vlastních nákladů řízení, včetně vlastních nákladů souvisejících s řízením o předběžném opatření.
- 3) Komise nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených společnostmi ADR Center, včetně poloviny nákladů posledně uvedené společnosti vynaložených v řízení o předběžném opatření.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 388, 3.11.2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. července 2017 – Španělsko v. Komise

(Věc T-143/15) ⁽¹⁾

„EZZF a EZFRV — Výdaje vyloučené z financování — Výdaje vynaložené Španělskem — Přímé oddělené platby v letech týkajících se žádostí 2008 a 2009 — Nedostatky kontrolního systému — Určení kontrolních vzorků — Důkazní břemeno — Platby na rozvoj venkova v autonomním společenství Kastilsko-León pro roky žádosti 2009 a 2010 — Kontroly na místě — Klíčové kontroly — Proporcionalita“

(2017/C 293/33)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobce: Španělské království (zástupci: M. Sampol Pucurull a M. J. García-Valdecasas Dorrego, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: D. Triantafyllou a I. Galindo Martín, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podle článku 263 SFEU na částečné zrušení prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2015/103 ze dne 16. ledna 2015, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. 2015, L 16, s. 33).

Výrok rozsudku

- 1) *Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2015/103 ze dne 16. ledna 2015, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) se zrušuje v rozsahu, v němž se týká finanční opravy uložené Španělskému království na základě vyšetřování AA/2009/007/ES za rok 2009.*
- 2) *Ve zbývajícím rozsahu se žaloba zamítá.*
- 3) *Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 178, 1.6.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. července 2017 – Belgie v. Komise

(Věc T-287/16) ⁽¹⁾

„EZZF a EZFRV — Výdaje vyloučené z financování — Výdaje vynaložené Belgií — Vývozní náhrady — Neexistence zpětně získaných částek v důsledku nedbalosti přičitatelné subjektu členského státu — Nevyčerpání všech možných právních prostředků — Proporcionalita“

(2017/C 293/34)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Belgické království (zástupci: původně J.-C. Halleux a M. Jacobs, poté M. Jacobs, L. Van den Broeck a J. Van Holm, zmocněnci, ve spolupráci s É. Grégoirem a J. Mariani, advokáty)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Bouquet a P. Ondrůšek, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2016/417 ze dne 17. března 2016, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. 2016, L 75, s. 16), v rozsahu, v němž se v případě Belgického království vylučuje z financování částka 9 601 619,00 eur.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Belgickému království se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 270, 25.7.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. července 2017 – Cafés Pont v. EUIPO – Giordano Vini (Art's Café)(Věc T-309/16) ⁽¹⁾**„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o zrušení — Obrazová ochranná známka Evropské unie Art's Café — Skutečné užívání ochranné známky — Článek 15 odst. 1 a čl. 51 odst. 1 nařízení (ES) č. 207/2009“**

(2017/C 293/35)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně Cafés Pont, SL (Sabadell, Španělsko) (zástupci: E. Manresa Medina a J. Manresa Medina, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: S. Bonne, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Giordano Vini SpA (Diano d'Alba, Itálie) (zástupci: F. Jacobacci a L. Ghedina, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 1. dubna 2016 (věc R 1110/2015-2) týkajícímu se řízení o zrušení mezi společnostmi Giordano Vini a Cafés Pont.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Cafés Pont, SL se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 296, 16.8.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. července 2017 – Mediaexpert v. EUIPO – Mediaexpert (mediaexpert)(Věc T-780/16) ⁽¹⁾**„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Evropské unie mediaexpert — Starší národní slovní ochranná známka mediaexpert — Relativní důvod pro zamítnutí — Článek 53 odst. 1 písm. a) a čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Důkaz o existenci, platnosti a rozsahu ochrany starší ochranné známky — Osvědčení o zápisu starší ochranné známky — Překlad — Pravidla 37 až 39 a pravidlo 98 odst. 1 nařízení (ES) č. 2868/95 — Legitimní očekávání“**

(2017/C 293/36)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Mediaexpert sp. z o.o. (Varšava, Polsko) (zástupkyně: J. Aftyka, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Mediaexpert S.A. (Varšava)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 11. srpna 2016 (věc R 2583/2015-1) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Mediaexpert sp. z o.o. a Mediaexpert S.A.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Mediaexpert sp. z o.o. se ukládá náhrada nákladů.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 6, 9.1.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 19. července 2017 – BPC Lux 2 a další v. Komise

(Věc T-812/14) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Státní podpory — Podpora portugalských orgánů na restrukturalizaci finanční instituce Banco Espírito Santo — Zřízení a kapitalizace překlenovací banky — Rozhodnutí prohlašující podporu za slučitelnou se společným trhem — Absence právního zájmu na podání žaloby — Nepřípustnost“

(2017/C 293/37)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: BPC Lux 2 Sàrl (Senningerberg, Lucembursko) a 19 dalších žalobců, jejich jména jsou uvedena v příloze usnesení (zástupci: P. Fajardo, advokát, J. Webber a M. Steenson, solicitors, a K. Bacon, QC)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: L. Flynn a P.-J. Loewenthal, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Portugalská republika (zástupci: L. Inez Fernandes a S. Jaulino, zmocněnci, ve spolupráci s M. Mendes Pereirou, avocat)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Komise C(2014) 5682 final ze dne 3. srpna 2014 o státní podpoře SA.39250 (2014/N) – Portugalsko – Restrukturalizace Banco Espírito Santo.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.
- 2) Společnost BPC Lux 2 Sàrl a 19 dalších žalobců, jejich jména jsou uvedena v příloze usnesení, ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí v rámci řízení v prvním stupni a řízení o předběžném opatření.
- 3) Portugalská republika ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 46, 9.2.2015.

Usnesení Tribunálu ze dne 19. července 2017 – De Masi v. Komise

(Věc T-423/16) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkající se činnosti Skupiny pro kodex chování (zdanění podniků) ustavené Radou — Odpovědi na původní žádosti v návaznosti na smírné ujednání — Neexistence potvrzujícího rozhodnutí — Nepřípustnost“

(2017/C 293/38)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Fabio De Masi (Brusel, Belgie) (zástupce: A. Fischer-Lescano, profesor)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně J. Baquero Cruz a F. Erlbacher, poté J. Baquero Cruz, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise, uvedených v dopisech ze dne 20. května 2016 a 13. července 2016, kterými se reaguje na žádosti o přístup k dokumentům Skupiny pro kodex chování (zdanění podniků), předložené žalobcem na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331).

Výrok

- 1) *Žaloba se odmítá jako zjevně nepřipustná.*
- 2) *Fabio De Masi ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 371, 10.10.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 19. července 2017 – Pfizer a Pfizer santé familiale v. Komise

(Věc T-716/16) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Celní unie — Společný celní sazebník — Celní a statistická nomenklatura — Zařazení do kombinované nomenklatury — Sazební podpoložky — Cla použitelná na zboží zařazené do těchto sazebních podpoložek — Nařizovací akt vyžadující přijetí prováděcích opatření — Nedostatek osobního dotčení — Nepřipustnost“

(2017/C 293/39)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Pfizer Ltd (Sandwich, Spojené království) a Pfizer Santé familiale (Paříž, Francie) (zástupci: L. Catrain González, advokát, a E. Wright, barrister)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Caeiros a K. Skelly, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na částečné zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1140/2016 ze dne 8. července 2016 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury (Úř. věst. 2016, L 189, s. 1)

Výrok

- 1) *Žaloba se odmítá jako nepřipustná.*
- 2) *Společnostem Pfizer Ltd a Pfizer Santé familiale se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 462, 12.12.2016.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 21. července 2017 – PGNiG Supply & Trading v. Komise**(Věc T-849/16 R)****„Řízení o předběžných opatřeních — Vnitřní trh se zemním plynem — Směrnice 2009/73/ES — Návrh Bundesnetzagentur na změnu podmínek pro výjimky z některých požadavků stanovených unijním právem týkající se používání plynovodu OPAL — Rozhodnutí Komise o změně podmínek pro výjimky z unijních pravidel — Návrh na odklad vykonatelnosti — Neexistence naléhavosti“**

(2017/C 293/40)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: PGNiG Supply & Trading GmbH (Mnichov, Německo) (zástupce: M. Jezewski, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: O Beynet a K. Herrmann, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze a R. Kanitz, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na člancích 278 a 279 SFEU a znějící na odklad vykonatelnosti rozhodnutí Komise (2016) 6950 v konečném znění, ze dne 28. října 2016, o změně podmínek pro výjimky plynovodu OPAL z pravidel pro přístup třetích stran a pro regulaci sazeb stanovených směrnicí 2003/55/ES.

Výrok

- 1) Návrh na předběžné opatření se zamítá.
- 2) Usnesení ze dne 23. prosince 2016, PGNiG Supply & Trading v. Komise (T-849/16 R), se zrušuje.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 21. července 2017 – Polsko v. Komise**(Věc T-883/16 R)****„Řízení o předběžných opatřeních — Vnitřní trh se zemním plynem — Směrnice 2009/73/ES — Návrh Bundesnetzagentur na změnu podmínek pro výjimky z některých požadavků stanovených unijním právem týkající se používání plynovodu OPAL — Rozhodnutí Komise o změně podmínek pro výjimky z unijních pravidel — Návrh na odklad vykonatelnosti — Neexistence naléhavosti“**

(2017/C 293/41)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Polská republika (zástupci: B. Majczyna, M. Kawnik a K. Rudzińska, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: O. Beynet a K. Herrmann, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalobkyni: Litevská republika (zástupci: D. Kriaučiūnas et R. Krasuckaitė, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovaného: Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze a R. Kanitz, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na člancích 278 a 279 SFEU a znějící na odklad vykonatelnosti rozhodnutí Komise (2016) 6950 v konečném znění, ze dne 28. října 2016, o změně podmínek pro výjimky plynovodu OPAL z pravidel pro přístup třetích stran a pro regulaci sazeb stanovených směrnicí 2003/55/ES.

Výrok

- 1) *Návrh na předběžné opatření se zamítá.*
- 2) *Usnesení ze dne 23. prosince 2016, Polsko v. Komise (T-883/16 R,) se zrušuje.*
- 3) *O nákladech řízení bude rozhodnuto později.*

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 21. července 2017 – Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo v. Komise**(Věc T-130/17 R)****„Řízení o předběžných opatřeních — Vnitřní trh se zemním plynem — Směrnice 2009/73/ES — Návrh Bundesnetzagentur na změnu podmínek pro výjimky z některých požadavků stanovených unijním právem týkající se používání plynovodu OPAL — Rozhodnutí Komise o změně podmínek pro výjimky z unijních pravidel — Návrh na odklad vykonatelnosti — Neexistence naléhavosti“****(2017/C 293/42)****Jednací jazyk: polština****Účastníci/Účastnice řízení****Žalobkyně:** Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (Varšava, Polsko) (zástupce: M. Jeżewski, advokát)**Žalovaná:** Evropská komise (zástupci: O. Beynet a K. Herrmann, zmocněnci)**Vedlejší účastnice podporující žalovanou:** Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze a R. Kanitz, zmocněnci)**Předmět věci**

Návrh založený na člancích 278 a 279 SFEU a znějící na odklad vykonatelnosti rozhodnutí Komise (2016) 6950 v konečném znění, ze dne 28. října 2016, o změně podmínek pro výjimky plynovodu OPAL z pravidel pro přístup třetích stran a pro regulaci sazeb stanovených směrnicí 2003/55/ES.

Výrok

- 1) *Návrh na předběžné opatření se zamítá.*
- 2) *O nákladech řízení bude rozhodnuto později.*

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 21. července 2017 – Argus Security Projects v. ESVČ**(Věc T-131/17 R)****„Řízení o předběžném opatření — ESVČ — Úhrada započtením — Návrh na vydání předběžného opatření — Finanční újma — Náležitá péče — Neexistence naléhavosti“****(2017/C 293/43)****Jednací jazyk: francouzština****Účastnice řízení****Žalobkyně:** Argus Security Projects Ltd (Limassol, Kypr) (zástupci: T. Bontinck a A. Guillerme, advokáti)**Žalovaná:** Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ) (zástupci: S. Marquardt, zmocněnec, ve spolupráci s B. Allemeerschem, W. De Meesterem a G. Scraeyenem, advokáty)

Předmět věci

Návrh na základě článků 278 a 279 SFEU na vydání předběžných opatření týkajících odkladu vykonatelnosti rozhodnutí Komise jednající v postavení účetního ESVČ o započtení částek 100 600 eur, 41 522 eur a 52 600 eur (rozhodnutí oznámená dne 15. března 2017), částky 58 924 eur (rozhodnutí oznámené dne 7. dubna 2017) a částky 41 422 eur (rozhodnutí oznámené dne 19. dubna 2017) a na vydání soudního příkazu zakazujícího ESVČ přijímat vůči žalobkyni další rozhodnutí o započtení do doby vydání konečného rozsudku ve sporu týkajícího se provádění rámcové smlouvy 2008/14/SEC/RELEX/K8 probíhajícího u soudu prvního stupně v Bruselu (Belgie).

Výrok

- 1) *Návrh na předběžné opatření se zamítá.*
- 2) *O nákladech řízení bude rozhodnuto později.*

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 20. července 2017 – António Conde & Companhia v. Komise
(Věc T-244/17 R)

**„Předběžná opatření — Rybářské plavidlo — Organizace pro rybolov v severozápadním Atlantiku —
Přípustnost — Návrh na předběžné opatření — Neexistence právního zájmu“**

(2017/C 293/44)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: António Conde & Companhia, SA (Gafanha de Nazaré, Portugalsko) (zástupce: J.R. García-Gallardo Gil-Fournier, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Bouquet, A. Lewis F. Moro, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článků 278 a 279 SFEU znějící na vydání předběžného opatření nařizujícího Komisi, aby se zdržela nátlaku na Portugalskou republiku s cílem vyškrtnout rybářské plavidlo Calvão ze seznamu lodí plujících pod portugalskou vlajkou oprávněných k rybolovu v oblasti upravené předpisy NAFO.

Výrok

- 1) *Návrh na předběžné opatření se zamítá.*
- 2) *O nákladech řízení bude rozhodnuto později.*

Žaloba podaná dne 14. června 2017 – TE v. Komise

(Věc T-392/17)

(2017/C 293/45)

Jednací jazyk: český

Účastníci řízení

Žalobkyně: TE (zástupce: J. Bartončík, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil Rozhodnutí o zahájení vyšetřování vedeného Evropským úřadem pro boj proti podvodům;
- uložil žalované povinnost uhradit žalobkyni náklady řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení základního principu unijního práva – principu subsidiarity.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady *ne bis in idem*.

Žaloba podaná dne 27. června 2017 – Deza v. Komise

(Věc T-400/17)

(2017/C 293/46)

Jednací jazyk: český

Účastníci řízení

Žalobkyně: Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Česká republika) (zástupce: P. Dejl, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil část nařízení Komise (EU) č. 2017/776 ze dne 4. května 2017, kterým semění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 („nařízení CLP“), a to v rozsahu, ve kterém klasifikuje a označuje látku antrachinon tak, že do tabulky 3 části 3 Přílohy VI nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 vkládá následující položku: Indexové číslo: 606-151-00-4; Mezinárodní identifikace chemických látek: antrachinon; Číslo ES: 201-549-0; Číslo CAS: 84-65-1; Kód tříd a kategorií nebezpečnosti: Carc. 1B; Kód standardních vět o nebezpečnosti: H350; Kód výstražných symbolů a signálních slov: GHS08 Dgr; Kód standardních vět o nebezpečnosti: H350.
- uložil žalované povinnost nahradit žalobkyni náklady řízení

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, vycházející z protiprávní a zjevně nesprávné klasifikace a označení látky antrachinon jako karcinogenní látky Kategorie 1B dle tabulky 3 části 3 Přílohy I nařízení CLP
 - Tato klasifikace a označení nejsou založeny na dostatečných důkazech získaných ze spolehlivých a přijatelných studií, které by prokázaly příčinnou souvislost mezi látkou antrachinon jako takovou a zvýšeným výskytem nádorů u pokusných zvířat ve smyslu čl. 3.6.1 a 3.6.2, části 3, Přílohy I Nařízení CLP.
2. Druhý žalobní důvod, vycházející z porušení práva žalobce a zásad zakotvených v Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod a v Listině základních práv Evropské unie
 - V důsledku protiprávní a zjevně nesprávné klasifikace a označení látky antrachinon jako karcinogenní látky Kategorie 1B dle tabulky 3, části 3 Přílohy I nařízení CLP bylo porušeno zejména právo žalobce pokojně užívat svůj majetek a zásada právní jistoty.

Žaloba podaná dne 6. července 2017 – Leino-Sandberg v. Parlament

(Věc T-421/17)

(2017/C 293/47)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Päivi Leino-Sandberg (Helsinky, Finsko) (zástupci: O. Brouwer a S. Schubert, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Parlamentu ze dne 3. dubna 2017, kterým se žalobkyni zamítá přístup k jeho rozhodnutí ze dne 8. července 2015 přijatému v návaznosti na potvrzující žádost třetí osoby na základě nařízení č. 1049/2001,
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení, zjevně nesprávného posouzení a nedostatečného odůvodnění, pokud jde o použití výjimky vztahující se na ochranu soudního řízení podle čl. 4 odst. 2 druhé odrážky nařízení o transparentnosti.
 - Podle žalobkyně požadovaný dokument představuje konečný správní doklad, který není chráněn na základě důvěrnosti, ani jakékoliv jiné výjimky ze zveřejňování. I kdyby se dále taková výjimka měla v projednávané věci použít, žalovaný ji podle ní zjevně nesprávně vyložil nebo nesprávně použil, když neprokázal, jak by zpřístupnění požadovaného dokumentu porušilo ochranu soudního řízení.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení, zjevně nesprávného posouzení a nedostatečného odůvodnění, pokud jde o použití testu převažujícího veřejného zájmu vyžadovaného podle čl. 4 odst. 2 druhé odrážky nařízení o transparentnosti.
3. Třetí žalobní důvod uvedený podpůrně a vycházející z nesprávného právního posouzení, zjevně nesprávného posouzení a nedostatečného odůvodnění, pokud jde o použití čl. 4 odst. 6 nařízení o transparentnosti.

Žaloba podaná dne 10. července 2017 – UF v. EPSO

(Věc T-422/17)

(2017/C 293/48)

Jednací jazyk: litevština

Účastníci řízení

Žalobce: UF (zástupkyně: L. Gudaitė, advokátka)

Žalovaný: Evropský úřad pro výběr personálu (EPSO)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 4. dubna 2017 vyloučit žalobce z výběrového řízení na právníky lingvisty pro litevský jazyk EPSO/AD/335/16,

- uložil žalovanému, aby umožnil žalobci opravit zjevnou chybu změnou úrovně znalosti polského jazyka z úrovně B1 na úroveň C1,
- opětovně zařadil žalobce do výběrového řízení na právníky lingvisty pro litevský jazyk.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaný porušil legitimní očekávání žalobce a uvedl ho v omyl, když potvrdil, že jeho kandidatura ve výběrovém řízení je v souladu se všemi požadavky.
 - Žalobce tvrdí, že žalovaný poté, co potvrdil dne 9. ledna 2017, že jeho kandidatura je v souladu se všemi požadavky oznámení o výběrovém řízení, a poté, co mu umožnil zúčastnit se testů na počítači, ho uvedl v omyl a nedal mu příležitost opravit zjevný překlep, spojený s jeho úrovní znalosti polského jazyka, přičemž kvůli tomuto překlepu byl později vyloučen z výběrového řízení.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaný porušil práva a legitimní očekávání žalobce, když ho vyloučil z výběrového řízení na právníky lingvisty pro litevský jazyk.
 - Žalobce tvrdí, že žalovaný jej z výběrového řízení vyloučil bezdůvodně rozhodnutím ze dne 4. dubna 2017, když zohlednil úroveň znalosti polského jazyka, kterou uvedl v přihlášce, jelikož žalovaný znal jeho skutečnou úroveň znalosti polského jazyka na základě informací uvedených v přihlášce k jinému výběrovému řízení (EPSO/AD/328/16) a výsledků tohoto řízení. Žalobce tvrdí, že podle judikatury Tribunálu má výběrová komise povinnost v každém jednotlivém případě řádně posoudit předložené diplomy nebo profesní zkušenosti každého uchazeče a že její rozhodnutí vyloučit uchazeče z výběrového řízení se považuje za akt nepříznivě zasahující do právního postavení ve smyslu čl. 91 odst. 1 služebního řádu úředníků.

Žaloba podaná dne 14. července 2017 – António Conde & Companhia v. Komise

(Věc T-443/17)

(2017/C 293/49)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: António Conde & Companhia, SA (Gafanha de Nazaré, Portugalsko) (zástupce: J. García-Gallardo Gil-Fournier, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise odmítnout okamžitě předat tajemníkovi Komise pro rybolov v severovýchodním Atlantiku jména portugalských licencovaných plavidel SANTA ISABEL a CALVÃO, čímž jim brání od 1. července 2017 v rybolovných oblastech severovýchodního Atlantiku lovit okouníka bradatého a krevety, a tím porušila čl. 5 odst. 1 nařízení č. 1236/2010⁽¹⁾;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jediný žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná porušila čl. 5 odst. 1 nařízení č. 1236/2010 tím, že zasahovala do procesu sestavování a sdělování seznamu plavidel vypracovávaného Portugalskem pro předání tajemníkovi Komise pro rybolov v severovýchodním Atlantiku. Žalovaná není oprávněna se k těmto seznamům vyjadřovat, měnit je, vydávat k nim doporučení, posuzovat je, zamítat je, navrhopvat jejich znění nebo vyvíjet v tomto ohledu tlak na členské státy.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1236/2010 ze dne 15. prosince 2010, kterým se stanoví systém kontroly a vynucování platný v oblasti vymezené Úmluvou o budoucí multilaterální spolupráci při rybolovu v severovýchodním Atlantiku a zrušuje nařízení Rady (ES) č. 2791/1999 (Úř. věst. 2010 L 348, s. 17).

Usnesení Tribunálu ze dne 17. července 2017 – Aston Martin Lagonda v. EUIPO (Zobrazení masky chladiče na přední části motorového vozidla)

(Věc T-86/15) ⁽¹⁾

(2017/C 293/50)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda prvního senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 138, 27.4.2015.

Usnesení Tribunálu ze dne 17. července 2017 – Aston Martin Lagonda v. EUIPO (Vyobrazení masky chladiče automobilu)

(Věc T-88/15) ⁽¹⁾

(2017/C 293/51)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda prvního senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 138, 27. 4. 2015.

Usnesení Tribunálu ze dne 17. července 2017 – DQ a další v. Parlament

(Věc T-38/17) ⁽¹⁾

(2017/C 293/52)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda prvního senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 104, 3.4.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 20. července 2017 – GY v. Komise**(Věc T-203/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 293/53)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda sedmého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 195, 19.6.2017.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS